

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0326/2011

5.10.2011

RAPORT

Riigihangete ajakohastamine
(2011/2048(INI))

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Raportöör: Heide Rühle

RR\879445ET.doc

PE467.024v04-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	14
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	18
EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS	23
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	26
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	31
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	36
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	41
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	46

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

riigihangete ajakohastamise kohta (2011/2048(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse direktiive 2004/18/EÜ ja 2004/17/EÜ riigihankelepingute sõlmimise korra kohta¹ ja direktiivi 2007/66/EÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohta²,
- võttes arvesse 22. jaanuaril 2011. aastal jõustunud nõukogu otsust 2010/48 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel³, milles määratletakse riigihankedirektiivid konventsiooniga reguleeritavatele küsimustele viitavate ühenduse õigusaktidena,
- võttes arvesse 15. aprillil 1994 sõlmitud WTO riigihankelepingut,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ja eriti selle artiklit 26 (puuetega inimeste integreerimine ühiskonda),
- võttes arvesse oma 12. mai 2011. aasta resolutsiooni võrdse juurdepääsu kohta avaliku sektori turgudele ELis ja kolmandates riikides⁴,
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut ELi riigihankepoliitika ajakohastamise kohta (KOM(2011)0015),
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut e-riigihangete laiema kasutuselevõtu kohta ELis (KOM(2010)0571),
- võttes arvesse oma 6. aprilli 2011. aasta resolutsiooni ühtse turu kohta ettevõtluse ja majanduskasvu edendajana⁵,
- võttes arvesse oma 18. mai 2010. aasta resolutsiooni uute arengute kohta riigihangetes⁶,
- võttes arvesse oma 3. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „Kommertskasutusele eelnevad hanked: innovatsiooni kiirendamine jätkusuutlike ja kõrgekvaliteediliste avalike teenuste tagamiseks Euroopas”⁷,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus“ (KOM(2010)0543),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühtse turu akt. Kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne

¹ ELT L 134, 30.4.2004, lk 1.

² ELT L 335, 20.12.2007, lk 31.

³ ELT L 23, 27.1.2010, lk 35.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0233.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0146.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0173.

⁷ ELT C 67E, 18.3.2010, lk 10.

turumajandus: 50 ettepanekut ühise tööturu ja ettevõtlusmaastiku ning omavahelise kaubavahetuse parendamiseks” (KOM(2010)0608),

- võttes arvesse professor Mario Monti 9. mai 2010. aasta aruannet „Ühtse turu uus strateegia”,
 - võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti SEK(2010)1214,
 - võttes arvesse raportit, mis käsitleb hinnangut VKEde juurdepääsule riigihanketurgudele Euroopa Liidus¹,
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Keskkonnahoidlikud riigihanked” (KOM(2008)0400),
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Kõigepealt mõtle väikestele” Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” (KOM(2008)0394),
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020 – strateegiline juhtalgatus Innovaatiline liit” (KOM(2010)0546),
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 11. ja 12. mai 2011. aasta arvamust roheline raamatu „ELi riigihankepoliitika ajakohastamine: Euroopa hanketuru tõhustamine” kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 13. juuli 2011. aasta arvamust roheline raamatu „ELi riigihankepoliitika ajakohastamine: Euroopa hanketuru tõhustamine” kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 13. juuli 2011. aasta arvamust roheline raamatu kohta e-riigihangete laiema kasutuselevõtu kohta ELis,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, eelarvekontrollikomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ja regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0326/2011),
- A. arvestades, et hästi toimiv ELi riigihanketurg on üks peamisi majanduskasvu edendajaid ja ühtse turu nurgakivi, ning lisaks esmatähtis selleks, et ergutada konkurentsi ja innovatsiooni ning lahendada kiiresti tekkivaid riikide keskkonna- ja sotsiaalpoliitika probleeme ja ka töökvaliteedi probleeme, mis on seotud muu hulgas piisava töötasu, võrdsuse, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja kaasatusega, ning saavutada samas optimaalne väärtus kodanike, ettevõtete ja maksumaksjate jaoks;
- B. arvestades, et Euroopa riigihanke-eeskirjad on aidanud oluliselt suurendada läbipaistvust ja võrdset kohtlemist, võidelda korrupsiooni vastu ja muuta hankeprotsess professionaalseks;

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

- C. arvestades, et praeguses majandusolukorras on olulisem kui kunagi varem tagada avaliku sektori kulutuste optimaalne tõhusus ja samas piirata võimalikult suures ulatuses kulusid ettevõtetele, ning et paremini toimiv hanketurg aitaks neid kahte eesmärki saavutada;
1. kiidab heaks komisjoni rohelise raamatu ja ulatuslikud konsultatsioonid riigihangete direktiivide läbivaatamise lähtepunktina vastavalt Lissaboni lepingu sätetele ning Euroopa Kohtu kohtupraktikale ja kooskõlas läbivaadatud riigiabi eeskirjadega;
 2. juhib tähelepanu sellele, et kuigi ELi hankedirektiivide muutmine 2004. aastal tõi kaasa kasuliku riigihangete ühtse turu edasiarendamise, on mõni aasta pärast direktiivide 2004/17 ja 2004/18 ülevõtmist siseriiklikku õigusesse vaja hinnata, kas praktikas esile kerkinud puuduste kõrvaldamiseks oleks vaja direktiive parandada ja selgemaks muuta; toonitab, et paljude sidusrühmade arvates on riigihanke-eeskirjad väga keerulised, mis toob kaasa kulukad ja koormavad nõuetele vastavuse haldusmenetlused; taunib sagedasi juhte, kus eeskirju ei võeta liikmesriikide õigusaktidesse sobivalt üle, ja piisavate koolitusmeetmete puudumist; nõuab, et komisjon teeks ettepaneku eeskirjade oluliseks lihtsustamiseks ja koondamiseks, muutes vajaduse korral neid selgemaks; rõhutab veel, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia laialdasem kasutamine peab täitma nüüd olulist osa halduskoormuse ja kulude vähendamisel ja et erinevad Euroopa e-riigihangete ja e-kaubanduse algatused tuleks viia vastavalt kooskõlla hanke-eeskirjade reformiga;
 3. nõuab, et direktiivides sätestataks selgesõnaliselt, et sellega ei takistata ühelgi riigil järgimast ILO konventsiooni nr 94; palub komisjonil innustada kõiki liikmesriike konventsiooni järgima; rõhutab, et jätkusuutliku riigihanke tõhusa toimimise huvides on vaja selgeid ja üheselt mõistetavaid liidu reegleid, milles määratakse täpselt kindlaks liikmesriikide seadusloome ja selle täideviimise raamistik;

Esimene ülesanne: õigusselguse parandamine

4. palub selgitada direktiivide kohaldamisala; märgib, et riigihangete peamine eesmärk on kaupade, tööde ja teenuste ostmine riigiasutuste poolt kodanike vajaduste täitmiseks ning riiklike vahendite tõhusa kasutamise tagamiseks; juhib tähelepanu sellele, et menetluse riigihankena kvalifitseerimiseks peab see tooma hankijale otsest kasu;
5. kutsub üles selgitama kooskõlas Euroopa Kohtu kohtupraktikaga ja vähendamata ELi riigihanke-eeskirjade kohaldamisala direktiivides sisalduvaid mõisteid, näiteks mõistet „avalik-õiguslik isik”;
6. tuletab meelde oma 2010. aasta mai resolutsiooni uute arengute kohta riigihangetes, milles võeti arvesse Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikat ja asuti seisukohale, et avaliku sektori sisene koostöö jääb riigihankeid reguleerivate eeskirjade kohaldamisalast välja, kui on täidetud järgmised tingimused: partnerluse eesmärk on kõigile asjaomastele riigiasutustele ülesandeks tehtud avaliku teenuse osutamine, nimetatud ülesannet täidavad üksnes asjaomased riigiasutused, s.t erakapitali ei kaasata; ning ülesande täidavad peamiselt kaasatud ametiasutused; rõhutab, et ülesannete üleandmine ühelt avaliku sektori organisatsioonilt teisele kuulub liikmesriikidesisese halduskorralduse valdkonda ning nende suhtes ei kohaldata riigihanke-eeskirju; on seisukohal, et selgitused tuleb kodifitseerida riigihangete direktiivides;

7. rõhutab, et kontsessioonid teenustele tuleb Euroopa hanke-eeskirjade kohaldamisalast välja jätta; kordab, et arvesse tuleb võtta nii menetluste keerukust kui ka liikmesriikide õiguskultuuri ja -praktika olulist lahknemist teenuste kontsessioonide osas; on seisukohal, et arutelu mõiste „kontsessioonid teenustele” sisu üle ja vastavaid kontsessioone puudutava õigusliku raamistiku loomine on 2004. aasta riigihangete direktiivi vastuvõtmise ja seda täiendava Euroopa Kohtu kohtupraktika tulemusel edasi arenenud; rõhutab, et teenuste kontsessioonide osas õigusakti ettepaneku esitamine oleks õigustatud vaid võimalike siseturu moonutuste kõrvaldamiseks; rõhutab, et tänaseks ei ole ühtki sellist moonutust tuvastatud ning seega ei ole teenuste kontsessioone käsitleva õigusakti vastuvõtmine vajalik, kui sellega ei nähta ette siseturu toimimise märgatavat tõhustamist;
8. rõhutab, et praegune A- ja B-teenuste kategooriateks liigitamine tuleks säilitada kuni B-teenuste „kergemad” sätted on põhjendatud kategooria iseloomulike joontega peamiselt kohalikul või piirkondlikul osutatavate teenustena; palub komisjonil arendada välja sellised vahendid, mis teeksid kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks lihtsamaks otsustamise selle üle, millisesse liigituskategooriasse konkreetne hankeleping kuulub;
9. märgib sellega seoses, et riigihangete seadusandluse rakendamine isikuga seotud sotsiaalteenuste osutamisel ei ole sageli teenuste kasutajate jaoks parimate võimalike tulemuste saavutamiseks sobiv; nõuab, et ELi õigusaktidega tunnustataks parimaid liikmesriikide tavasid, mis põhinevad sellel, et kõik teenuseosutajad, kes suudavad enne seadusega sätestatud tingimusi täita, sõltumata õiguslikust vormist, võivad teenust osutada, kui seejuures võetakse arvesse võrdse kohtlemise, läbipaistvuse ja mittediskrimineerimise üldpõhimõtteid;
10. rõhutab, et uute riigihanke-eeskirjade kehtestamist ELi künnistest väiksemate riigihangete turgudele tuleks vältida, kuna see võiks ohustada riiklikul tasandil saavutatud õiguskindlust;
11. palub, et komisjon viiks õiguskaitsevahendite direktiivi võimalikult kiiresti kooskõlla käesoleva läbivaatamise järgselt ilmuva uue riigihangete raamistikuga ning teeks seda ühtluse tagamiseks paralleelselt peamise õigusakti ettepanekuga;
12. rõhutab komisjoni vastutust teostada järelevalvet ELi direktiivide korrektse ülevõtmise üle liikmesriikides;

Teine ülesanne: riigihangete täieliku potentsiaali arendamine – parim hinna ja kvaliteedi suhe

13. on seisukohal, et riigihangete täieliku potentsiaali arendamiseks ei peaks madalaima hinna kriteerium enam olema otsustava tähtsusega lepingute sõlmimisel ning see tuleks kõikjal asendada majanduslikult soodsaima pakkumise kriteeriumiga, mis tähendab majandusliku, sotsiaalse ja keskkondliku kasu poolest suurima väärtusega pakkumist, võttes arvesse asjaomaste kaupade, teenuste või tööde kogu olelusringi kulusid; rõhutab, et see ei välista rangelt normitud kaupade või teenuste puhul otsustava kriteeriumina odavaimat hinda; palub komisjonil tihedas koostöös liikmesriikidega töötada välja laiapõhjalise ja vabatahtliku olelusringi kulude arvutamise meetodika; rõhutab, et „suurima majandusliku kasu” kriteeriumi toetamine aitab kaasa innovatsioonile ning

püüdlustele saavutada parim kvaliteet ja väärtus, see tähendab vastata Euroopa 2020. aasta strateegia nõuetele; rõhutab, et see on eriti asjakohane selliste kaupade riigihangete korral, millel on mõju tarbijate tervisele, näiteks toiduainete sektoris, milles kvaliteedil ja tootmismeetoditel on oluline roll; toonitab, et riigihanke-eeskirjad peaksid olema piisavalt paindlikud, et passiivsetel tarbijatel, näiteks haiglates, eakate hooldekodudes, koolides ja lasteaedades, oleks võrdne juurdepääs tervislikule ja kulutustele vastava väärtusega toidule ning mitte ainult odavaimale kättesaadavale võimalusele;

14. tunnistab, et kui kasutada riigihanget tõhusalt, võib see stimuleerida kvaliteetsete töökohtade, palkade, tingimuste ja võrdsuse edendamist, oskuste arendamist ja koolitust, keskkonnaalase poliitika edendamist ning teadustegevust ja innovatsiooni; palub, et komisjon ärgitaks valitsusi ja hankijaid suurendama jätkusuutlikke riigihankeid, toetades ja edendades Euroopas kvaliteetset tööhõivet ning pakkudes kvaliteetseid teenuseid ja kaupu; kutsub komisjoni üles uurima, kuidas on riigihanked aidanud kaasa ELi üldisemate eesmärkide saavutamisele, ning visandama ülesanded, mida tuleks teha nende eesmärkide saavutamise parandamiseks tulevikus;
15. tuletab meelde, et kaubanduslikule kasutusele eelnevad hanked on alakasutatud vahend, mis võiks stimuleerida riigihangete uuendusi ning aidata oluliselt kaasa juhtivate turgude määratlemisele ja loomisele ning riigihangetele juurdepääsu parandamisele VKEde jaoks; on lisaks arvamusel, et kavandatav kaubanduslikule kasutusele eelnevates hangetes riski ja kasulikkuse jagamise mudel nõuab nii õiguslikku täpsustamist kui ka lihtsustamist, et riigihanke praktikud saaksid seda vahendit korrapäraselt ja tõhusalt kasutada; sellest tulenevalt palub, et komisjon teeks üldise läbivaatamistegevuse osana ettepaneku asjakohaste hanke- ning riigiabi-eeskirjade kohandamiseks, et kiirendada kaubanduslikule kasutusele eelnevate riigihangete kasutuselevõttu;
16. märgib riigihangete standardite tähtsust seoses sellega, et need võivad aidata riigihangete korraldajaid nende poliitiliste eesmärkide tõhusal ja läbipaistval täitmisel; nõuab sellega seoses regulaarselt ajakohastatava standardite andmebaasi koostamist, mis hõlmaks eriti keskkonnaalaseid ja sotsiaalseid kriteeriume ning millele ametiasutustel oleks juurdepääs, tagamaks, et riigihangete korraldajatel on pakkumismenetluste koostamisel kättesaadavad asjakohased suunised ja selged nõuded, mis võimaldavad neil lihtsalt kohaldatavate standardite järgimist kontrollida;
17. nõuab, et riigihangete korraldamisel tuginetaks rohkem mittediskrimineerivatele ja avatud standarditele, toetades nii lihtsustamise ja innovatsiooni eesmärke, eriti kättesaadavuse, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning keskkonna valdkonnas;
18. rõhutab, et asjaolu, kas toode või teenus on toodetud säästvalt või mitte, on õigesti valitud toodet iseloomustavaks tunnuseks, mida saab kasutada nende võrdlemiseks toodete või teenustega, mida ei ole säästvalt toodetud, et võimaldada hankijatel juhtida enda sõlmitavate lepingute keskkonna- ja sotsiaalset mõju läbipaistval moel, kuid nõrgestamata samas vajalikku sidet lepingu sisuga; juhib tähelepanu vajadusele selgitada tootmisprotsessi puudutavate nõuete lisamise ulatust igat liiki lepingute tehnilistesse kirjeldustesse, kui see on asjakohane ja proportsionaalne; osutab Wienstromi kohtuasjale, millest on saanud klassikaline näide selle kohta, kuidas ja miks on tootmise iseloomulikud tunnused võimalik liigitada tehnilisteks kirjeldusteks;

19. rõhutab vajadust tugevdada riigihangete jätkusuutlikkuse mõõdet, võimaldades selle integreerimist igasse hankeetappi (s.o suutlikkuse katse, tehnilised kirjeldused, lepingu täitmise klauslid);
20. juhib tähelepanu sellele, et arvestades kasvanud teadlikkust kaupade, tööde ja teenuste mõjust keskkonnale ja kliimale, peaksid riigihankeid korraldavad asutused võtma oma „majanduslikult soodsaima pakkumise” hindamisel ja olelusingi kulude arvutamisel arvesse keskkonnakulusid; rõhutab sellega seoses, et hangetega mitteseotud kriteeriume tuleks arvesse võtta vabatahtlikult ja otsustusõigus kriteeriumide kasutamise peab jääma riigiasutustele või neid toetavale demokraatlikult otse valitud otsuseid tegevale organile, otsustades individuaalse tahtekujunduse kaudu kohapeal; nõuab, et komisjon täpsustaks väljendite „kohalik tarnija” ja „kohapeal toodetud” tähendusi;
21. märgib, et seoses puuetega inimeste ligipääsu parandamisega on vajadus direktiivide teksti edasise täpsustamise järele;
22. on seisukohal, et praeguseid allhankeid puudutavaid sätteid tuleb tugevdada, mitmetasandilise allhanke kasutamine võib kaasa tuua probleeme kollektiivlepingutest, töötingimustest ja töötervishoiu ja -ohutuse normidest kinnipidamise osas; toetab seetõttu avaliku sektori asutuste hankelepingu sõlmimise eelset teavitamist kõigist allhanget puudutavatest üksikasjadest; palub komisjonil hinnata direktiivide tulevikus läbivaatamist silmas pidades, kas on vaja täiendavaid eeskirju allhankelepingute sõlmimise kohta, näiteks vastutusahela kasutuselevõtu kohta eelkõige selleks, et vältida olukorda, kus VKEdest allhankijate suhtes kohaldatakse halvemaid tingimusi kui põhitöövõtja suhtes, kellega on sõlmitud riigihankeleping;
23. tunnustab ELi rolli avaliku ja erasektori eduka partnerluse arendamise toetamisel, edendades sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkonnas ausat konkurentsi ja parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel; märgib siiski olulisi erinevusi regulatiivsete ja menetluslike nõuete vahel eri liikmesriikides; kutsub seetõttu komisjoni üles paremini määratlema avaliku ja erasektori partnerluse mõistet, eelkõige seoses ühiste riskide ja pooltevaheliste majanduslike kohustuste võtmisega;
24. palub komisjonil uuesti hinnata ja vajaduse korral tõsta piirmäärade asjakohast taset tarne- ja teenuslepingute valdkonnas, et hõlbustada muu hulgas mittetulunduslike ja sotsiaalmajanduslike ettevõtete ning VKEde juurdepääsu riigihangetele; palub võtta väga hoolikalt arvesse WTO riigihankelepingu juriidiliselt kohustuslikke sätteid; lisaks tuleb arvestada ka sellega, et piirmäärade täiendav tõstmine Euroopas võib kergesti tuua ELi kaubanduspoliitikasse täiendavaid raskusi, arvestades, et läbirääkimised riigihangetele juurdepääsu teemal on niigi keerulised; on lisaks arvamusel, et nende künniste ühtlustamine juba ühtlustatud kommunaalteenuste lepingute (2004/17/EÜ) ja kaitsehangete (2009/81/EÜ) direktiivide künnistega pakuks suurima võimaliku lihtsustuse ja selguse hankijatele ja ka tarnijatele;
25. rõhutab, et ELi hanke-eeskirjade laiendamine „mida osta” valdkonda tähendaks praeguse korra olulist muutmist ja seda tuleks hoolikalt hinnata; kahtleb, kas see aitab kaasa lihtsustamisele ja ühtlustamisele, ning avaldab kartust, et pigem toob see kaasa paljude eranditega keerulisemad eeskirjad, mida oleks praktikas raske hallata, kuna riigihankedirektiivid on menetlusjuhised („kuidas” osta), mida ei tuleks täiendada sätetega

selle kohta, „mida osta ”;

Kolmas ülesanne: eeskirjade lihtsustamine ja paindlikumate menetluste võimaldamine

26. juhib tähelepanu sellele, et direktiive peetakse sageli liiga üksikasjalikuks ning need on muutunud järjest tehnilisemaks ja keerulisemaks, samal ajal on nii hankijate kui tarnijate jaoks märkimisväärselt suurenenud kõnealuste eeskirjade mittejärgimise õiguslik risk; märgib, et probleemide kartus viib riskitundliku lähenemiseni, mis pidurdab innovatsiooni ja säästvat arengut, mille tagajärjel valivad hankijad parima kvaliteedi asemel liiga sageli odavaima hinna; palub täiendavat ruumi läbirääkimisteks ja suhtluseks koos meetmetega läbipaistvuse tagamiseks ning kuritarvituste ja diskrimineerimise vältimiseks ning nõuab tungivalt, et turu-uuringuid oleksid võimaliku esimese sammuna selgesõnaliselt lubatud;
27. märgib, et riigihankepoliitika peaks eelkõige tagama rahaliste vahendite tõhusa kasutamise liikmesriikides, aitama saavutada riigihangetes optimaalseid tulemusi tänu selgete, läbipaistvate ja paindlike menetluste rakendamisele ning võimaldama Euroopa ettevõtjatel konkureerida kogu liidus võrdsetel alustel;
28. pooldab Euroopa riigihankeõiguse reformimisel selgeid, lihtsaid ja paindlikke eeskirju, mis on vähem üksikasjalikud ja muudavad hankemenetluse samal ajal lihtsamaks, vähem mahukaks, soodsamaks ning sõbralikumaks VKEde ja investeeringute suhtes; leiab seega, et need peaksid põhinema rohkem läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise üldistel põhimõtetel; on seisukohal, et riigihanke-eeskirjade lihtsustamine võimaldaks vähendada vigade esinemise riski ning pöörata suuremat tähelepanu väikeste hankijate vajadustele;
29. pooldab hindamise läbiviimist küsimuses, kas lisaks seni kehtivates direktiivides ette nähtule võiks lubada kogu ELi hõlmava avaldamisega läbirääkimismenetluse laialdasemat kasutamist, nii et hankijad ja ettevõtjad saaksid paremini suhelda ning pakkumist ja nõudmist saaks tõhusalt koordineerida; on seetõttu seisukohal, et kui nähakse ette läbirääkimismenetluse laiendusi, tuleks kasutusele võtta ka täiendavad tagatised väärkasutuse vastu, näiteks hankija kohustus kehtestada algusest peale kõigile pakkujatele mingidki miinimumtingimused seoses menetluse täitmisega, nagu tehakse ka mõistlike erahangete puhul, ning kehtestama nõuded kirjalikele dokumentidele;
30. palub, et komisjon vaataks läbi senised lähenemisviisid tarnijate kvalifitseerimisele (eriti raamlepingud, dünaamilised ostusüsteemid ja kvalifikatsioonisüsteemide kasutamine kommunaalteenuste hankijate poolt), et võimalikud uued lähenemisviisid kvalifitseerimisele vähendaksid kulusid ja ajakulu, oleksid atraktiivsed nii hankijatele kui ka ettevõtjatele ja annaksid parimaid tulemusi;
31. kordab oma nõuet lubada süstemaatiliselt alternatiivseid pakkumisi (või variante), kuna need on innovaatiliste lahenduste edendamisel ja levitamisel üliolulised; rõhutab, et tehnilised kirjeldused, milles viidatakse kasutusomadustele ja funktsionaalsetele nõuetele, ning variantide selgesõnaline lubamine annab pakkujatele võimaluse uuenduslike lahenduste esitamiseks, eriti innovatsioonile avatud sektorites nagu info- ja kommunikatsioonitehnoloogia; palub ka, et analüüsitaks kõiki seadusandlikke ning mitteseadusandlikke võimalusi riigihangete rolli suurendamiseks innovatsiooni

edendamisel Euroopas;

32. palub komisjonil täpsustada riigihangete õigusraamistikku, eelkõige selles osas, mis puudutab lepingu täitmise etappi (nt kehtiva lepingu „oluline muutmine”, muudatused seoses töövõtjatega ja lepingu lõpetamine);
33. avaldab kahetsust, et pakkujatel on oma pakkumistes puuduste parandamiseks ainult piiratud võimalused; palub komisjonil seetõttu selgitada, milliseid puudusi võivad pakkujad parandada ja millised täiendavad kohandamised on lubatud ning kuidas tagada läbipaistvus ja võrdne kohtlemine;
34. juhib tähelepanu sellele, et hankijatel peaks olema võimalik ametliku hindamisaruande põhjal kasu saada eelnevast kogemusest pakkujaga; soovib kehtestada väljaarvamistele ajapiirangu, mis peaks tagama läbipaistvuse ja objektiivsuse; juhib tähelepanu vajadusele teha direktiivides 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ seadusandlik täpsustus, mis sätestab, et pakkuja, kes on mõistetud varasemas hankemenetluses süüdi üleastumises, võib saavutada taas usaldusväärsete pakkumiste, kui ta on sisuliselt tõestanud, et on läbinud tõhusa rehabiliteerimisprotsessi; on seisukohal, et selline täpsustus soodustaks korruptsioonivastaseid mehhanisme, toetades korruptiivsete tavade kõrvaldamise kiirendamise algatusi, ning kõrvaldaks tõsiseid puudusi õiguskindluses;
35. peab kahetsusväärseks, et rohelises raamatus ei ole märgitud vajakajäämisi, riigihankealaste kogemuste ja teadmiste puudumist ning riigihankestrateegiate ebapiisavust; rõhutab nii hankijate kui turuosaliste professionaalsuse edendamise ja objektiivsuse tagamise tähtsust, eelkõige neile suunatud koolitusprogrammide toetamise kaudu; soovib rajada olemasolevates riiklikes raamistikes tippkeskuste võrgustiku ja edendada teabe ja heade tavade vahetust liikmesriikide vahel; innustab ühtlasi nii siseriikliku kui ka ELi tasandi katusorganisatsioone võtma endale ühiselt ülesandeks teha asjakohane teave kättesaadavaks ning hõlbustada oma liikmete vahelist teabevahetust kogu Euroopas; rõhutab ülevaatlike ja lihtsalt mõistetavate käsiraamatute tähtsust nii hankijatele kui ka pakkujatele; avaldab kahetsust, et sellise dokumendid nagu 2005. aastal avaldatud „Rohelised ostud! Keskkonnateadlike riigihangete käsiraamat” ja 2010. aastal avaldatud „Sotsiaalne ostmine – suunis sotsiaalsete kaalutluste arvesse võtmiseks hankemenetluste puhul” ei ole selles osas eriti kasulikud;
36. märgib, et ainult 1,4 protsendi lepingute puhul kasutatakse alltöövõtjatena teise liikmesriigi ettevõtjat; rõhutab, et hankijate ja pakkujate professionaalsuse tõstmine ja parem koolitus aitaks tugevdada konkurentsi kogu ELis ja paremini ära kasutada riigihangete siseturu eeliseid;

Neljas ülesanne: VKEdel juurdepääsu parandamine

37. rõhutab, et tööhõive, innovatsiooni ja majanduskasvu säilitamise seisukohalt on ülioluline, et VKEdel, kes on Euroopa majanduse käivitav jõud, oleks lihtne juurdepääs riigihangetele; rõhutab, et menetluste ja haldusformaalsuste lihtsustamine, VKEdesõbralike strateegiate koostamine ja heade tavade koodeksi rakendamine soodustab VKEdel juurdepääsu riigihangetele ja võimaldab neil osaleda võrdsemal ja õiglasemal alusel; leiab, et kui võimaldada kõigile majandustegevuses osalejatele lihtsustatud, võrdne ja õiglane juurdepääs riigihangetele, oleks selle tulemuseks maksumaksja raha

parem kasutamine; juhib tähelepanu sellele, et VKEdel ei ole üldiselt olulist spetsialiseeritud haldussuutlikkust ning seetõttu on oluline minimeerida neile kehtestatud halduskoormust;

38. juhib tähelepanu sellele, et rahalise seisukorraga seotud valikukriteeriumid, näiteks ettevõtte käibenõuded, peaksid olema kooskõlas konkreetse hanke iseloomuga; hoiatab komisjoni ja liikmesriike paindlike ja kasutajasõbralike vahendite vastuvõtmisel uute tõkete loomise eest VKEdele ning soovib võtta eelkõige nende huve arvesse; palub komisjonil kaasajastada selleks, et parandada juurdepääsu hankekonkurssidele ja suurendada nende läbipaistvust, eelkõige väiksemate hankijate ja pakkujate huve silmas pidades riigihangete interneti-andmebaasi TED, et muuta see ligipääsetavamaks, parandades selle ligitõmbavust ja kasutajasõbralikkust, pöörates erilist tähelepanu otsingukriteeriumidele ning iga pakkumiskutse kokkuvõtte tõlke kvaliteedile ja täpsusele; soovib, et TED võiks pakkuda kasutajatele meeldetuletusteenust, et teavitada neid uue pakkumiskonkursi avaldamisest;
39. nõuab, et komisjon kindlustaks, et riigihankelepingusse lisataks säte, et Euroopa Liit saaks eelistada Euroopa tootjaid, eelkõige VKEsid, teatavate riiklike lepingute sõlmimisel, mis oleks kooskõlas sätetega, mida juba kohaldavad teised selle lepingu osalisriigid;
40. palub komisjonil suurendada teadlikkust sellest, kui oluline on lepingute osadeks jagamine ja kaaluda „täida või selgita” põhimõtte rakendamist, mille kohaselt tuleb sellistes küsimustes nagu osadeks jagamine eeskirju täita või nende täitmata jätmist selgitada;
41. juhib tähelepanu sellele, et hankijad peaksid rohkem ära kasutama võimalusi jagada riigihanked osadeks, mis annaks VKEdele parema võimaluse riigihangetes kvalitatiivsetel ja kvantitatiivsetel alustel osaleda ning parandaks konkurentsi taset; julgustab VKEsid kasutama ühise hankemenetluse ja hangete ühendamise võimalust, mis võimaldaks saavutada neil mastaabisäästu näiteks logistika ja transpordi valdkonnas; julgustab riigiasutusi selliste nüüdisaegsete ja vabatahtlike lepinguvormide kaalumisel paindlikkusele; kutsub komisjoni üles analüüsima kõiki võimalusi, kuidas julgustada VKEsid ajutiselt või alaliselt ühinema, et nad suudaksid esitada pakkumisi partiideks jaotamata hangete puhul, mitte ainult allhankijatena; palub komisjonil uurida seoses sellega eriti praegust tava kasutada VKEsid allhankijatena sageli põhitöövõtjaga kokku lepitud tingimustest halvematel tingimustel, selliste hangete puhul, mida ei ole jagatud osadesse ja mis on VKEdele hankemenetluses osalemiseks liiga suured;
42. teeb ettepaneku lubada enda kinnitusi, kus see on asjakohane, ja nõuda originaaldokumente ainult esialgsesse nimekirja kantud kandidaatidelt või edukalt pakkujalt, vältides samas ebaõigetest deklaratsioonidest tingitud võimalikke viivitusi ja turumoonutusi; palub komisjonil edendada nn elektroonilise riigihangete passi võimalust, mille on heaks kiitnud kõik liikmesriigid ja millega nähakse ette, et ettevõtja täidab riigihankeid käsitlevates ELi õigusaktides sätestatud tingimusi; toonitab, et Euroopa eelkvalifitseerimissüsteem võiks olla kasulik vahend, kui seda hoitaks lihtsa, odava ja VKEdele kergesti ligipääsetavana;

Vües ülesanne: nõuetekohaste menetluste tagamine ja ebaõiglaste eeliste vältimine

43. palub komisjonil riigihangetes esineva korruptsiooniga võitlemiseks edendada tõhusamaid

aruandlustavasid, sealhulgas liikmesriikide vahelist teabevahetust ebamõistlike pakkujate välistamise osas; kutsub komisjoni üles Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee resolutsioonis 1729(2010)¹ antud soovitude kohaselt välja töötama teabeandjate kaitsmise konkreetseid eeskirju ning edendama haridustegevust nii institutsioonilisel tasandil kui üldsuse seas;

44. märgib, et teatavad liikmesriigid juba rakendavad tõhusaid riigihankemenetlusi, mis tagavad läbipaistvuse ja maksumaksja raha nõuetekohase kasutamise; palub komisjonil uurida liikmesriikide häid tavasid asjaomases valdkonnas ning teha kindlaks riigihanke kõige tõhusamad põhimõtted ELis;
45. juhib tähelepanu sellele, et korruptsiooni- ja onupojapoliitikavastane võitlus on üks direktiivide eesmärke; toonitab, et liikmesriikide probleemid selles valdkonnas on erinevad ning et üksikasjalikumal Euroopa lähenemisviisil on oht õñnestada eeskirjade ühtlustamiseks ja lihtsustamiseks tehtavaid pingutusi ning tekitada selle asemel bürokraatiat juurde; juhib tähelepanu sellele, et korruptsioonivastases võitluses on kesksel kohal läbipaistvuse ja konkurentsi põhimõtted; palub koostada ühtse lähenemisviisi rehabilitatsioonimeetmetele, et vältida turu moonutamist ja tagada nii ettevõtjate kui ka hankijate jaoks õiguskindlus;
46. on seisukohal, et kuna riigihanked on seotud avalike vahenditega, peaksid need olema läbipaistvad ja avatud avalikule kontrollile; palub komisjonilt täpsustust seoses kohaliku tasandi ja teistele riigiasutustele õiguskindluse tagamise ja võimaluse loomisega teavitada kodanikke oma lepingulistest kohustustest;
47. kutsub komisjoni üles hindama eriti madalate pakkumistega seotud probleeme ning tegema ettepanekuid sobivate lahenduste kohta; soovib hankijatel anda ebatavaliselt madalate pakkumiste korral teistele pakkujatele varakult piisavalt teavet, et võimaldada neil hinnata, kas oleks põhjust algatada kontrollimenetlus; nõuab suuremat ühtsust ELi ühise väliskaubanduspoliitika ja ebatavaliselt madalaid pakkumisi aktsepteerivate liikmesriikide tavade vahel;

Kuues ülesanne: e-hankemenetluse laialdasem kasutamine

48. tunneb heameelt komisjoni e-hangete laiema kasutuselevõtu teemalise rohelise raamatu üle; juhib tähelepanu sellele, et e-hangete tegevuskava ei ole suutnud oma eesmärki saavutada ning et kõigil valitsustasanditel, k.a ELi tasandil, on vaja rohkem poliitilist juhtimist, et säilitada ja kiirendada üleminekut e-hangetele; soovib tagada, et vähemalt 50% riigihanketehingutest nii ELi institutsioonides kui liikmesriikides toimuks elektrooniliselt, mis on kooskõlas liikmesriikide valitsuste 2005. aastal Manchesteris peetud e-valitsemist käsitleval ministrite konverentsil seatud eesmärgiga;
49. toonitab, et komisjon täidab standardiseerimise ja infrastruktuuri küsimuste edendamisel ainulaadset rolli – näiteks e-allkirjade ja ajatemplite jaoks on turvalisuskaalutlustel vaja ühiselt kokku lepitud vormingut; palub komisjonil töötada välja asjaomased ühised standardid; rõhutab, et pakkuja tuvastamisel rakendatavad koormavad tehnilised nõuded

¹ Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee resolutsioon nr 1729(2010) teabeandjate kaitse kohta, vastu võetud 29. aprillil 2010.

võivad mõjuda ettevõtjatele takistustena; rõhutab seoses sellega vajadust töötada välja standardiseeritud e-allkirja süsteem; palub liikmesriikidel teha kättesaadavaks selliste tõendite valideerimise teenus, mille on väljastanud sertifitseerimisteenuse osutajad nende järelevalve all;

50. toonitab, et erinevate süsteemide koostoimivuse tagamiseks ja pakkujaga seotuse vältimiseks tuleb järgida avatud standardeid ja tehnoloogilist neutraalsust; palub komisjonil tagada liikmesriikides juba olemas olevate erinevate e-hanke platvormide tõeline koostoimivus, kasutades rohkem selliste ELi algatuste tulemusi nagu PEPPOL ja e-CERTIS;
51. juhib tähelepanu sellele, et õigusaktide ettepanekud e-hangete laiemaks kasutuselevõtuks ja lihtsustamiseks tuleks integreerida peamiste riigihankedirektiivide läbivaatamisse ning viia kooskõlla reguleerimisala ning üldiste riigihanke-eeskirjadega, näiteks künnistega seotud kohustustega;
52. toonitab, et e-hanked võivad soodustada kogu hankeprotsessi lihtsustamist ja suurendada tõhusust, mis tooks kaasa raha- ja ajakulu olulise vähenemise nii ettevõtjate kui ka riigiasutuste jaoks ning suurema läbipaistvuse ja ligipääsetavuse; juhib tähelepanu sellele, et eelkõige elektroonilised riigihanked avavad uusi väljavaateid halduse ajakohastamiseks riigihangete valdkonnas; rõhutab veel kord, et e-hanked peaksid olema vähem kulukad, sihipärasemad ja läbipaistvamad kui traditsioonilised hankemenetlused; on siiski veendunud, et parandamisruumi on ja lisatööd tuleks teha seoses juurdepääsuga usaldusväärsele, võrreldavale ja objektiivsele teabele ja statistikale; palub komisjonil ja liikmesriikidel ergutada e-hanke piiriülest kasutamist;
53. juhib tähelepanu sellele, et seadusandlus ei ole ainus tee muutuste edendamiseks; palub seetõttu komisjonil uurida uusi võimalusi rahvusvaheliseks kogemuste ja parimate tavade vahetamiseks ning teadmiste edastamiseks kohaliku ja piirkondliku tasandi osapoolte seas; toonitab tungivat vajadust parandada e-hangetega tegelevate töötajate suutlikkust ja arusaamist ning toetada riiklike ja/või ELi algatuste kaudu VKEsid teadmiste ja suutlikkuse arendamisel, et tagada VKEdele ja suurettevõtetele võrdsed võimalused; väljendab heameelt vahendi Euroopa ühendamise rahastamisvahendi üle, mis aitab edendada piiriüleseid riigihankeid ja võimaldab seega digitaalsel ühtsel turul areneda;
54. tunneb heameelt Euroopa Komisjoni 2011.–2015. aasta e-valitsuse tegevuskavas välja kuulutatud kavatsuse üle arendada platvorm epractice.eu tõhusaks liikmesriikide ja e-valitsuse praktikute vahelise kogemuste ja teabe jagamise vahendiks ning nõuab tungivalt, et selle tegevusala laiendataks kohaliku ja piirkondliku tasandi praktikutele;
55. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Euroopa riigihankeõigus tähistab käesoleval aastal juubelit: neljakümne aasta eest, 26.7.1971, jõustus esmakordselt ehitustööde direktiiv 71/305/EMÜ. Seda sündmust mainitakse harva, ka rohelistes raamatus ELi riigihankepoliitika ajakohastamise kohta viidatakse sellele direktiivile ainult üks kord. Nimetatud juubel annab võimaluse kokkuvõtete tegemiseks ja analüüsimiseks, millised on Euroopa riigihankepoliitika edusammud ja ebaõnnestumised.

Edusammud: Euroopa riigihankeõigus on otsustavalt kaasa aidanud riigihangete läbipaistvamaks muutmisele ja korrupsiooni ja onupojapoliitikaga võitlemisele, olnud tõukejõuks hankijate professionaalseks muutumisel ja samuti kaasa aidanud hinnalangusele – siin ilmneb siiski juba pahupool, sest paljudes uuringutes ja arvamustes heidetakse ette, et madalad hinnad tekkisid kvaliteedi ja innovatsiooni, aga ka toodete ja teenuste jätkusuutlikkuse arvel, s.t kogu olelusiringi kulud on liiga vähe arvesse võetud.

Teised kulud on seevastu tõusnud, õigusküsimuste ühekülgse rõhutamise tõttu tõusid tehingukulud, välisnõustamist tuli kallilt sisse osta. Ettekavatsematult tugevdati riigiasutuste kalduvust panustada õiguskindlusetuse korral bürokraatlikele menetlustele, mille tagajärjel hakati vältima riske ja kahtluse korral valiti kõige uuenduslikuma või lihtsalt kõige parema asemel välja kõige odavam toode/teenus. Kõnealune areng on eriti probleemne majanduskriisi ja riigikassa vahendite vähesuse aegadel.

Seetõttu on tervitatav, et komisjon tahab Euroopa riigihankeõigust läbivaatamise käigus lihtsustada ja paindlikuks muuta. Esitatud roheline raamat lubab siiski teha järeldusi vastuolude esinemise kohta. Esiteks jätab 114 küsimuse maht ja üksikasjalikkus mulje, et kavas on tegelema hakata riigihangete mikrotasandil reguleerimisega, teiseks on mõningad küsimused või tehtud ettepanekud vastuolulised, nii võivad näiteks hangete kvoodid või kohustuslikud eesmärgid olla vastuolus lihtsustamise ja suurema õiguskindluse loomise eesmärgiga ja negatiivses mõttes kaasa aidata bürokraatia edasisele süvendamisele ja õiguslikule ülereguleerimisele.

Raportöör on seisukohal, et riigihankedirektiivide läbivaatamine peaks lähtuma sellest, et Euroopa riigihankeõigusest on Euroopas saanud tavapärane praktika: kui alguses olid vajalikud rangelt formaalsed menetlused, et luua riigihangete valdkonnas teatav professionaalsus ning harjutada hankijaid läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja konkurentsi põhimõtetega, siis nüüdseks on see kujunenud tavapäraseks praktikaks. Nüüd on oluline hankeõigus uuesti lihtsamaks muuta ja selle tegeliku sisu juurde tagasi suunata, milleks on läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja konkurentsi tagamine.

Õigusselgus ja õiguskindlus

Loomulikult peab läbivaatamine toimuma ettevaatlikult, parimaid tavaid ei tohi kahtluse alla seada – siia alla kuulub näiteks kaheks direktiiviks jagamine või tarneteks, ehitustöödeks ja teenusteks liigitamine, aga ka A- ja B-teenusteks liigitamine. B-teenuste kohta kehtivad erieeskirjad on põhjendatud nende teenuste esmajoones kohaliku iseloomuga. Mõningate

finantsteenuste osas valitseb siiski ebaselgus, ka päästeteenuste liigitus tuleks selgemalt reguleerida.

Lisaks esineb palju õigusselgusetust, mis on minevikus ikka ja jälle kaasa toonud kaebusemenetlusi või kohtuprotsesse. Riigihankeid iseloomustab erilisel kõrge „hagiväärtus” ja läbivaatamine peaks ka kaasa aitama selle nn vaidluskultuuri kaotamisele ja suurema õiguskindluse loomisele, ainult sel viisil on võimalik riigihangete potentsiaali majanduse uuendusliku ja jätkusuutliku arengu huvides paremini ja hõlpsamalt ära kasutada, mis on väga oluline eelkõige majanduskriisi ja suurte riigivõlgade ajal.

Direktiivide kohaldamisalas tuleks selgitada, et tegemist on riigihangete reguleerimisega, mis peavad vastavalt Euroopa Kohtu viimastele otsustele tooma hankijale otsest majanduslikku kasu; et avaliku sektori sisesele koostööle ei laiene vastavalt Euroopa Kohtu määratlustele riigihankeõigus ja ka kontsessioonid teenustele jäävad riigihankedirektiivide kohaldamisalast välja.

Kui komisjon esitab kontsessioonide kohta teenustele eraldi korra, peaks see vastavalt Euroopa Kohtu viimastele otsustele piirduma kõige vajalikumaga, kohaldamisala tuleb määratleda kooskõlas teenuste direktiiviga ja parlamendis käsitlemine peab toimuma riigihankedirektiivide läbivaatamisega paralleelselt, et hoida ära õiguse edasine killustumine ja tagada järjepidevus. Nendes raamides tuleks luua selgus ka avaliku ja erasektori partnerluse jaoks vajaliku õiguskindluse osas.

Innovatsioon ja jätkusuutlikud riigihanked

Raportöör kiidab selgesõnaliselt heaks komisjoni jõupingutused seada riigihanked paremini üldiste ühiskondlike eesmärkide teenistusse, kuid juhib tähelepanu sellele, et suurim takistus peitub riigihankedirektiivides endis. Seni kuni odavaima pakkumise kriteeriumil on direktiivides majanduslikult soodsaima pakkumisega ühesugune tähtsus, ei teki selles valdkonnas hankijate suuri majandusprobleeme silmas pidades erilisi muutusi. Siin saavutatakse muutus ainult juhul, kui majanduslikult soodsaim pakkumine muudetakse reegliks (nt vastavalt põhimõttele „täida või selgita”) ja sellise pakkumise väljaselgitamise kriteeriumid paremini käsitletavaks.

Riigihangete aluseks peaks seega olema majanduslikult soodsaima pakkumise kriteerium, võttes arvesse tarne, ehitustöö või teenuse kogu olelusringi kulusid, kusjuures komisjonilt nõutakse olelusringi kulude leidmise sellise meetodika väljatöötamist, mis läheb kaugemale seni ühekülgsest energiatõhususest lähtuvast meetodikast ja hõlmab kõiki jätkusuutlikkuse küsimusi.

Lisaks tuleks selgitada, et tehnilistesse kirjeldustesse on võimalik lisada jätkusuutliku ja eetilisel vastutustundliku tootmise kriteeriumid, sellest keeldumiseks puuduvad juriidilised alused, vastupidi, Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas Wienstrom¹ näitas, et jätkusuutlike riigihangete korral on otsustav tähtsus just tootmisprotsessil.

¹ Euroopa Kohus, kohtuasi C-448/01, EVN AG ja Wienstrom GmbH vs. Austria Vabariik, 4. detsember 2003, Euroopa Kohtu Lahendid (2003) I-14527.

Läbivaatamise käigus tuleks selgitada ka küsimused, mille puhul võib riigihankeõiguse ühepoolne tõlgendus sattuda vastuollu nii Euroopa lepingute kui Euroopa 2020. aasta strateegia üldiste ühiskondlike eesmärkidega. Näiteks tuleks kontrollida, millises ulatuses võivad hankijad (nt haiglad) kasutada toidu hankimisel ka piirkondlikke tooteid, et vältida tarbetut koormust keskkonnale.

Lihtsustamine ja paindlikuks muutmine

Euroopa riigihanke-eeskirjade lihtsustamine ja parem juurdepääs paindlikele vahenditele aitab kaasa jätkusuutlike ja uuenduslike hangete edendamisele. Raportöör pakub selleks välja erinevaid võimalusi, näiteks turu süstemaatiline jälgimine, eelneva teatamise ja täiendavate meetmetega läbiraakimismenetluse parem kasutamine läbipaistvuse suurendamiseks või kõrvalpakkumiste üldine lubamine, võttes eelkõige arvesse säästvast arengust lähtuvaid pakkumisi. Keskkonnahoidlike ja uuenduslike hanketulemuste saavutamiseks sobib paremini võimalus lähtuda üksikasjalike tehniliste kirjelduste asemel kasutusomadustest ja funktsionaalsetest nõuetest. Lihtsustada tuleb ka pakkumises sisalduvate vigade kohandamise või parandamise võimalust – loomulikult koos vastavate garantiidega menetluse läbipaistvuse ja kontrolli tagamiseks.

Lisaks tuleb läbivaatamise raames algtada arutelu piirmäärade kohandamise üle, sellele viidatakse mitmes arvamuses, kuid selles küsimuses on väga vastuolulisi seisukohti ja kindlasti oleks otstarbekas korraldada sellel teemal täiendav istung.

Raportöör juhib tähelepanu ka sellele, et hankeprotsessi õiguslikku külge ei tohi üle hinnata, komisjon peab pakkuma rohkem tuge ka praktilise poole pealt, näiteks kogemuste vahetamise või parimate menetluste ja meetodite väljatöötamise korraldamisel ning toetama liikmesriikides läbiviidavaid koolitusprogramme. Koolitused ei tohiks olla suunatud ainult kohalikele hankijatele, vaid kaasata tuleb ka poliitiliste otsuste vastuvõtjad ja teised osalejad, eelkõige sotsiaalteenuseid osutavad valitsusvälised organisatsioonid. Siin võiks kasu olla ka Prantsusmaa kogemustest, sest kõnealust mudelit praegu Prantsusmaal testitakse.

Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEde) juurdepääs

Raportöör osutas selle küsimuse tähtsusele juba oma eelmise aasta raportis uute arengute kohta riigihangetes ja soovitas VKEde juurdepääsu parandamiseks erinevaid vahendeid. VKEde juurdepääsu riigihangetele takistavad arvukad tõkked, ka väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” rakendamine jätab paljudes liikmesriikides soovida.

Raportöör esitab seetõttu meetmed, mis vähendavad esiteks VKEde tehingukuluseid, nagu põhimõte „ainult üks kord”, mille kohaselt peavad hankemenetluse lõpus originaaldokumendid esitama ainult edukad pakkujad või siis standardse riigihangete passi väljatöötamine elektroonilise registri kujul, kuhu salvestatakse vastavad sertifikaadid, mõningates liikmesriikides on sellised süsteemid juba olemas.

Teiseks tuleks rohkem edendada ja nõuda osadeks jagamist, siin võiks suurema läbipaistvuse tagamiseks kohaldada menetlust „täida või selgita“.

Täiendavad meetmed VKEde toetamiseks on lähtumine majanduslikult soodsaimast pakkumisest, kõrvalpakkumiste suurem lubamine, läbirääkimismenetluse ulatuslikum kasutamine ja riigihanke-eeskirjade üldine lihtsustamine ja paindlikuks muutmine.

e-riigihanked

e-riigihangete kõikjal Euroopas kasutuselevõtu tegevuskava ei ole kahjuks oma eesmärki täitnud: 2010. aastal sõlmiti 50% hankelepingutest elektroonilisel meetodil. Keskmised näitajad jäävad ligikaudu 5% juurde. Sellest aspektist olid edukad ainult mõned riigid, näiteks Portugal. Raportöör kiidab seetõttu heaks rohelise raamatu e-riigihangete kohta ja kutsub Euroopa Komisjoni üles võtma selles valdkonnas suurem poliitiline vastutus ja integreerima riigihankedirektiivide läbivaatamisse ELis e-riigihangete edendamiseks vajalikud eeskirjad.

1.9.2011

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Kader Arif

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. palub Maailma Kaubandusorganisatsiooni riigihankelepingu (GPA) osalisriikidel viia võimalikult kiiresti lõpule kõnealuse lepingu reform, et veelgi soodustada võrdseid võimalusi ja läbipaistvust rahvusvahelisel tasandil, võideldes tõhusamalt korruptsiooni vastu ja järgides samas hankemenetluse tegevuspõhimõtete multifunktsionaalsust; kutsub neid üles hoidma tulevase lepingu ratifitseerimisel nii territoriaalseid kui ka valdkonnapetsiifilisi reservatsioone mõistlikkuse piirides; avaldab siiski kahetsust, et ükski kõige tähtsamatest tärkava turumajandusega riikidest ei ole veel WTO riigihankelepingu osaline; palub nendel riikidel osaleda praeguses läbivaatamisprotsessis ja seejärel kiiresti tulevane leping sõlmida ja ratifitseerida;
2. rõhutab vajadust muuta liidu kaubanduspoliitika kestliku arengu ning uute ja paremate töökohtade loomise tegelikuks vahendiks; kutsub komisjoni üles arendama kaubanduspoliitikat, mis sobituks tugeva tööstuspoliitikaga, mis on töökohtade loomise allikas; rõhutab, et Euroopa Liidu kaubanduspartneritele peavad kehtima teatavad eeskirjad, mille täitmist tuleb kontrollida, sest vastasel juhul oleks see rahvusvaheliste kohustuste rikkumine, mis kahjustaks tõsiselt ühtse turu toimimist;
3. tuletab meelde, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni riigihankelepinguga, mis peab jääma peamiseks riigihangete reguleerimise vahendiks rahvusvahelisel tasandil, nähakse arengumaade puhul ette eri- ja diferentseeritud režiim; kutsub komisjoni üles järgima seda põhimõtet kahepoolsetes suhetes nende riikidega;

4. toonitab, et teravnenud rahvusvahelise konkurentsi olukorras eristuvad Euroopa ettevõtjad oma innovatsioonisuutlikkuse, arendatavate kõrgtehnoloogiate ning rakendatavate ühiskondlike ja keskkonnanormide kvaliteedi poolest; kutsub komisjoni üles riigihankelepingu sõlmimisel tunnustama Maailma Kaubandusorganisatsiooni riigihankelepingu raames mitte üksnes hinnakriteeriumi, vaid ka muid lepinguga seotud täiendavaid kriteeriume, eelkõige võimet tagada suurem tööohutus; kutsub komisjoni üles võtma neid täiendavaid kriteeriume arvesse vabakaubanduslepingu läbirääkimistel riikidega, kes ei ole Maailma Kaubandusorganisatsiooni riigihankelepingu osalised, võttes nende kriteeriumide valikul ja määratlemisel täielikult arvesse teise lepingupoole arengutaset; on seisukohal, et paremad riigihangete eeskirjad võimaldaksid luua uusi kvaliteetseid töökohti, toetada Euroopa tööstuspoliitikat ning edendada ühiskonna ja keskkonna jätkusuutlikku arengut;
5. palub komisjonil laiendada Euroopa direktiive ja lisada nendesse ILO konventsiooni nr 94 (konventsioon töönormide kohta riigihangetes) sätteid, mille eesmärk on edendada sotsiaalselt vastutustundlikke riigihankeid selliselt, et pakkujatelt ja töövõtjatelt nõutakse kehtivate palgamäärade ja muude töötingimuste vastavusse viimist kohalikul tasandil kollektiivlepingute või riigi õigusaktide sätetega;
6. rõhutab, et riigihanked on sobiv majanduspoliitiline vahend lühi-, keskpika- ja pikaajaliste kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks ning et riigihanked võivad ülemaailmselt edendada ka kõrgeid sotsiaalseid standardeid; palub komisjonil sätestada kaubanduslepingutes ettevõtjatele suunatud stiimulid, et muuta riigihanked ühiskonna- ja keskkonnasõbralikumaks ning innovatsiooni soodustavamaks;
7. juhhib komisjoni tähelepanu sellele, et kuigi direktiivides 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ on piisavalt paindlikkust selleks, et neisse kaasata otseselt lepinguga seotud sotsiaalsed, keskkondlikud ja kestliku arengu standardid, aitaks kehtivate õigusaktide ajakohastamine seda paindlikkust suurendada ja piiranguid vähendada, et võimalikku riigihangete koostoimet saaks paremini ära kasutada eesmärkide saavutamiseks teistes asjaomastes poliitikavaldkondades;
8. osutab vajadusele suurendada riiklike kulutuste tulemuslikkust, sest see mõjutab positiivselt riiklike ja rahvusvaheliste ettevõtjate pühendumist sotsiaalsetele ja majanduslikele tingimustele, ning vajadusele kasutada ära võimalusi selleks, et muuta Euroopa ja maailmakaubandus asjaomaste hangete abil ühiskonnale suunatumaks ja keskkonnahoidlikumaks;
9. märgib, et kui ettevõtjad pakuvad riigihangetes esitatavatele nõuetele vastates kõrgeid standardeid, saavad nad mõjutada ja edendada tööhõivet, inimväärsset tööd, tööõiguse ja sotsiaalõigusnormide järgimist, juurdepääsetavust, õiglast kaubandust, inimõiguste austamist ja ühiskondlikus elus osalemist; palub seega komisjonil riigihankeid käsitlevate lepingute ajakohastamise abil välja töötada ja kehtestada asjakohane õigusruum;
10. nõuab, et komisjon kindlustaks, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni riigihankelepingusse lisataks säte, et Euroopa Liit saaks eelistada Euroopa tootjaid, eelkõige VKEsid, teatavate riiklike lepingute sõlmimisel, mis oleks kooskõlas sätetega, mida juba kohaldavad teised selle lepingu osalisriigid;

11. on seisukohal, et avalike hangete lepinguid käsitlevad kehtivad õigusaktid on liiga keerulised ja võivad väiksemate klientide või VKEde jaoks olla praktiliselt täitmatud ning on kaubandusele seega mittetariifseks tõkkeks; palub seega komisjonil arvestada riigihangete ajakohastamise õigusaktide ettepanekutes väiksemate klientide ja VKEde vajadustega, et suurendada nende osalemist riigihangetes ja rahvusvahelises kaubanduses; loodab ühtlasi haldusmenetluse lihtsustamist infotehnoloogia kasutamise abil, eelkõige seoses veebis korraldatavate avatud pakkumismenetlustega; nõuab tungivalt, et komisjon arvestaks riigihangete ajakohastamisel VKEde sotsiaalse väärtusega ning võtaks erimeetmeid selleks, et edendada VKEde osalemist riigihangetes ja tugevdada nende konkurentsialast positsiooni;
12. soovib tungivalt komisjonil lihtsustada direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ, et ühtlustada hankeprotsessi, vähendada õigusnormide üksikasjalikkuse taset ja halduskoormust, parandades sellega majanduskeskkonda Euroopa klientide ja ettevõtjate ning ELi kaubanduspartnerite jaoks, mis tagab õiglase konkurentsi ning suurendab Euroopa riigihangete tõhusust ja tulemuslikkust; rõhutab seega vajadust parandada piirmäärade kohandamise, halduskoormuse vähendamise ja tegevusulatus suurendamise abil VKEde ettevõtluskeskkonda;
13. peab oluliseks selget ülevaadet Euroopa territooriumil tegutsevatest välisettevõtjatest, eriti juhul, kui nende tegevust toetab tugevalt mõni välisriik; tunneb muret selle üle, et välisettevõtjad, kes avavad ELis filiaali või ostavad Euroopa ettevõtteid, võivad siseturu eeskirjadest kõrvale hoida; kutsub seetõttu komisjoni üles looma institutsiooni, mis eelhindaks välisinvesteeringuid, nagu seda Ameerika Ühendriikides teeb välisinvesteeringute komisjon (CFIUS);
14. on seisukohal, et Euroopa turg ei saa jääda ühepoolselt avatuks kolmandate riikide ettevõtjatele ja kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid tõhusa töövahendi kohta, mis ühelt poolt soodustaks suurema vastastikkuse põhimõtte järgimist riikide – WTO riigihankelepingu osalisriigid või mitte – puhul, kes praegu ei anna Euroopa ettevõtjatele võrdväärset ligipääsu oma turule, ning teiselt poolt tagama ausa ja õiglase konkurentsi tingimused maailmas;
15. kutsub komisjoni üles olema kahepoolsetes läbirääkimistes tööstusriikidega kindlameelsem, et tagada parem juurdepääs turule ja suurem vastastikkus riigihankelepingute alal; rõhutab, et mittetariifsed tõkked ei tohiks piirata tegelikku turulepääsu ja palub komisjonil pöörata sellele probleemile rahvusvahelistes läbirääkimistes erilist tähelepanu;
16. juhib tähelepanu sellele, et ELi kaubanduslepingute riigihankeid käsitlevad peatükid on rahvusvaheliselt siduvad lepingud, ning kutsub seetõttu komisjoni üles tagama, et nende peatükkide sisu ei oleks vastuolus Euroopa Liidu riigihankeid käsitlevate õigusaktide praeguse ajakohastamise ja pakkumiskutsete osaluskünniste läbivaatamisega;
17. usub, et ELi ettevõtjate huvide edendamine välismaal eeldab põhjalikku poliitiliste vahendite ja eesmärkide valikut ning et majanduslikult keerulises olukorras ei aita ükski samm proteksionismi suunas Euroopa majandust elavdada.
18. on seisukohal, et maffiakuriteod või organiseeritud kuritegevus, mille kohta on ühes

liikmesriigis tehtud lõplik kohtuotsus, on Euroopa ja Euroopa-välise ettevõtja riigihankest väljajätmise põhjuseks kõikides liidu liikmesriikides;

19. arvestades suurettevõtjate, nende tüdarettevõtete ja tarneahela olulist rolli rahvusvahelises kaubanduses, usub, et ettevõtjate sotsiaalne ja keskkonnaalane vastutus peab saama üheks Euroopa Liidu kaubanduslepingute mõõtmeks.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	31.8.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 -: 2 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Nicolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Catherine Bearder, George Sabin Cutaş, Mário David, Albert Deß, Salvatore Iacolino, Maria Eleni Koppa, Elisabeth Köstinger, Marietje Schaake
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Roger Helmer, Patrice Tirolien

14.7.2011

EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Bart Staes

ETTEPANEKUD

Eelarvekontrollikomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et ELi rahaliste vahendite kulutamise seoses on korrektne hanke-eeskirjade kohaldamine liikmesriikides ELi maksumaksjate huvide kaitsmise seisukohalt äärmiselt oluline; tuleb meelde, et riiklikud kulutused töödele, kaupadele ja teenustele moodustavad ligikaudu 19 % ELi SKPst (2009) ning peaaegu viiendik sellest kulutusest kuulub riigihankeid käsitlevate ELi direktiivide kohaldamisalasse (ligikaudu 420 miljardit EUR ehk 3,6 % ELi SKPst), nagu on kirjas komisjoni 2011. aasta teatises „Võitlus korruptsiooniga Euroopa Liidus”¹; tuleb meelde, et Euroopa Kontrollikoja aruande² kohaselt moodustab ainuüksi riigihanke-eeskirjade rikkumine 43% kõikidest kvantifitseeritavatest vigadest ja ligikaudu kolmveerandi ühtekuuluvuspoliitika rahastamise hinnangulisest veamäärast;
2. palub komisjonil viia läbi vajalik analüüs ELi kohtupraktikast tulenevate eeskirjade kohta, et teha selgeks õiguslik raamistik ja tagada suurem õiguskindlus kõikidele pooltele;
3. nõuab tungivalt, et komisjon teeks viivitamatult ettepaneku sobivate eeskirjade kohta, et hoida ära korruptsioon ja kellegi soosimise juhtumid ning kehtestaks võrdsed võimalused kõikidele hankemenetluses osalejatele; palub komisjonil määratleda riigihanke huvide konflikti ja raske ametialase eksimuse ühtsed definitsioonid ning võtta kõik vajalikud

¹ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Võitlus korruptsiooniga Euroopa Liidus” (KOM(2011)308).

² Euroopa Kontrollikoja aastaaruanne eelarveaasta 2009 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega (ELT C 303, 9.11.2010, lk 1).

meetmed pakkumismahhinatsioonide kaudu toimuva korrupsiooni takistamiseks;

4. rõhutab, et riigihangete reformi tulemuseks peaks olema avaliku sektori kulutuste tõhustamine, avalike fondide tõhusa kasutamise tagamine ning hanke tulemuste optimeerimine, mis saavutatakse selgete, läbipaistvate ja paindlike menetlustega, mis lubab pakkujatel kogu Euroopa Liidus võrdsetel alustel konkureerida;
5. palub komisjonil riigihangetes esineva korrupsiooniga võitlemiseks edendada tõhusamaid aruandlustavasid, sealhulgas liikmesriikide vahelist teabevahetust ebamõistlike pakkujate välistamise osas; kutsub komisjoni üles Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee resolutsioonis 1729(2010)¹ antud soovitude kohaselt välja töötama teabeandjate kaitsmise konkreetseid eeskirju ning edendama haridustegevust nii institutsioonilisel kui üldisel tasandil;
6. rõhutab, et teadliku osalemise kindlustamiseks menetlustes ja eksimuste vältimiseks on oluline tellijaid kohaldatavate riigihanke eeskirjade osas harida ning teabekampaaniaid korraldada; soovib luua igas liikmesriigis keskse kasutajatoe teenus, mis pööraks erilist tähelepanu VKEdele;
7. palub komisjonil täpsustada riigihangete õigusraamistikku, eelkõige selles osas, mis puudutab lepingu täitmise etappi (nt kehtiva lepingu „oluline muutmine”, muudatused seoses töövõtjatega ja lepingu lõpetamine);
8. palub komisjonil edendada sotsiaalsete, keskkonna- ja õiglase kaubanduse kriteeriumite seisukohalt jätkusuutlikke riigihankelepinguid, kohustades liikmesriike hankelepingutesse nendekohaseid nõuded lisama;
9. märgib, et e-hange parandab juurdepääsetavust, läbipaistvust, tõhusust ja konkurentsivõimet; palub komisjonil ja liikmesriikidel ergutada e-hanke piiriülest kasutamist;
10. märgib, et teatavad liikmesriigid juba rakendavad tõhusaid riigihanke hankemenetlusi, mis tagavad läbipaistvuse ja maksumaksja raha nõuetekohase kasutamise; palub komisjonil uurida liikmesriikide häid tavasid asjaomases valdkonnas ning teha kindlaks riigihanke kõige tõhusamad põhimõtted ELis;
11. kutsub komisjoni üles kehtivaid kvalitatiivse valiku kriteeriume läbi vaatama ja nõudma ettevõtja finants- ja majandusliku seisundi tõestamiseks bilansile rahavoogude aruannete lisamist, mis on finantsseisu usaldusvääruse ilmekad näitajad;
12. palub komisjonil võtta kasutusele vahendid hankemenetluse lihtsustamiseks ja pakkujate halduskoormuse vähendamiseks, et parandada VKEde võimalusi avalikele lepingutele juurdepääsuks, nagu on esile toodud parlamendi raportis Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” kohta (2008/2237/INI); rõhutab, et need vähendavad ka halduslike vigade ohtu; soovib töötada keskse või piirkondliku registri või passiga, vähendamaks VKE-de valikuvooru nõuetest tulenevat halduskoormust.

¹ Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee resolutsioon nr 1729(2010) teabeandjate kaitse kohta, vastu võetud 29. aprillil 2010.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+ : 23 - : 0 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Andrea Cozzolino, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Iliana Ivanova, Bogusław Liberadzki, Monica Luisa Macovei, Aldo Patriciello, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Theodoros Skylakakis, Bart Staes, Søren Bo Søndergaard
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Thijs Berman, Zuzana Brzobohatá, Derk Jan Eppink, Christofer Fjellner, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder

18.7.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Julie Girling

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et riigihanked moodustavad ligilähedaselt 17% ELi sisemajanduse koguproduktist ning see on ühiskonna vajadustele suunatud keskse turupõhine vahend, mis võib muude eesmärkide kõrval aidata edendada jätkusuutlikku tööhõivet, töötingimusi, innovatsiooni eriti ettevõtete ja eelkõige VKEde jaoks, soodustada sotsiaalset kaasatust ning reageerida haavatavate ja ebasoodsas olukorras ühiskonnarühmade tööalaste vajadustele, ning võib teha olulise panuse ELi 2020. aasta eesmärkide elluviimisse; rõhutab samuti riigihangete olulisust Euroopa sotsiaalse mudeli edendamisel, mis põhineb kvaliteetsetel töökohtadel, võrdsetel võimalustel, mittediskrimineerimisel ja sotsiaalsel kaasatusel; rõhutab samas, et riigihangete seadusandluse rakendamine isikuga seotud sotsiaalteenuste osutamisel ei ole sageli teenuste kasutajate jaoks optimaalsete tulemuste saavutamiseks sobiv;
2. juhib tähelepanu sellele, et juba kehtivad ELi hanke-eeskirjad lubavad riigihangete puhul arvesse võtta sotsiaalseid aspekte; märgib siiski, et praktilise rakendamise külg vajab veel selgitamist;
3. pooldab praeguse A- ja B-teenuste kategooriate klassifikatsiooni säilitamist ja et B-teenuste kategooria kehtiks esemetele, mille puhul puudub piiriülene konkurents või mille puhul on ELi riigihange sobimatu, näiteks tervishoiu- ja sotsiaalteenuste puhul;
4. tunnistab, et ametiasutuste kulutada on üle 16% Euroopa Liidu SKPst ja järelikult tuleb neid ergutada näitama üles suuremat pühendumust antud rahaga sotsiaalse innovatsiooni lahenduste ja tööturu võimaluste leidmisel, tõhustades eelkõige avalikke teenuseid;

5. pooldab sotsiaalhankeid kaupade valdkonnas, näiteks nende toetamist õiglase kaubanduse kriteeriumidega;
6. tunnistab riigihankelepingu olulisust, millega võidakse piirata ELi tasandil kõigi õigusaktide kohandamise ulatust, sest hulk menetlusnõudeid lähtub just sellest, kuid rõhutab, et riigihanke eeskirjad on teatud valdkondades veelgi piiravamad kui riigihankelepingu puhul; kutsub komisjoni üles sotsiaalhangete hõlbustamiseks eeskirjade suhtes paindlikum olema ja neid lihtsustama ja soodustama, võttes arvesse kehtivaid põhimõtteid (konkurents, läbipaistvus, mittediskrimineerimine, majanduslik tõhusus);
7. rõhutab, et ELi riigihangete alaste õigusaktide väljatöötamine võiks aidata viimistleda mõningaid põhimõtteid, mis tagaks hankijatele, ettevõtjatele ja töötajatele suurema õiguskindluse;
8. kutsub komisjoni üles ametlikult tunnustama teenuseosutaja valimisel teisi viise, nagu sisemine meetod ja teenuste kontsessiooni meetod, ning väärtustama võrdselt kõiki võimalusi üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenustega seotud lepingute sõlmimiseks ja nende teenuste rahastamiseks;
9. nõuab, et direktiiviga ergutataks ja lubataks selgesõnaliselt hankijatel juhtida tähelepanu horisontaalse poliitika eesmärkidele;
10. tunnistab, et hankijatel on tähtis roll oma ostujõu kasutamisel selliste asjade ja teenuste hankimiseks, millel on suurem ühiskondlik väärtus; toonitab, et sotsiaalhangete võib anda olulise panuse ELi 2020. aasta eesmärkide saavutamisse ning seda tuleks edendada kooskõlas konkurentsi, läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja kulutõhususe põhimõtetega ja austades VKEde vajadusi; kutsub seetõttu hankijaid üles hindama ühiskondlikke riske ning oma tegevuse ja tarneahela mõju; kutsub komisjoni üles edendama keskkonnateadlike riigihangete kontaktpunktide arengut üksikute liikmesriikide siseselt, et arendada ühiskondlikult vastutustundlike riigihangete tava ja pakkuda erialast õigusabi huvitatud osapooltele;
11. rõhutab, et direktiivide läbivaatamine peab kajastama Lissaboni lepingu sätteid kohustuste poolest, mis on seotud täieliku tööhõivega, sotsiaalse turumajandusega, kvaliteetsete avalike teenustega ja ametiasutuste ja liikmesriikide vabadusega otsustada avalike teenuste rahastamise, korraldamise ja pakkumise üle;
12. kutsub komisjoni üles edendama hankijate ja riiklikul tasandil pädevate asutuste puhul suuremat sotsiaal-majanduslike ja vabatahtlike organisatsioonide kaasatust esialgses hangete uuringuetapis, et hinnata põhjalikumalt pakkumuse dokumentide ettevalmistamisel konkreetseid ühiskondliku väärtuse probleeme;
13. rõhutab kõikide sidusrühmade vahelise suurema koostöö ja suhtlemise olulisust, et edendada vastutustundlikku ja ühiskondlikult jätkusuutlikku koostööd hankijate ja ettevõtjate vahel; kutsub komisjoni üles intensiivistama teavituskampaaniaid ja kommunikatsiooni ühiskondlikult vastutustundlike hangete eeliste osas liikmesriikidevahelise hea tava levitamise teel;
14. rõhutab ühelt poolt hankijate ja ettevõtjate personali koolitamise tähtsust, ning teisalt

kvalifikatsiooni- ja koolitusnõuete (näiteks väljaõppe ja praktika skeemid või täiskasvanuhariduse süsteemid) lepingutingimustele lisamise olulisust pikaajalise strateegiana; rõhutab siiski, et eelnimetatud meetmed peavad olema konkreetset lepingu esemega suhestatud, proportsionaalsed ja majanduslikult kasulikud;

15. märgib, et seoses puuetega inimeste ligipääsu parandamisega on vajadus direktiivide teksti edasise täpsustamise järele;
16. märgib, et ELi majanduse alustala on väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd), kes võivad hinnanguliselt 31% kuni 38% riigihangete koguväärtusest ja kellel on tohtu potentsiaal töökohtade loomiseks, majanduskasvuks ja innovatsiooniks, ning et parem ligipääs hanketurgudele aitaks VKEdel hakata seda potentsiaali realiseerima, näiteks väiksemate kohustuste, halduskoormuse vähendamise ning rohkema tehnilise- ja õigusabi pakkumise kaudu pakkumuste koostamise ajal; kutsub seoses sellega liikmesriike üles võtma rohkem meetmeid, et soodustada parimaid tavaid käsitlevate ELi eeskirjade järgimist, millega püütakse tagada VKEde jaoks õiglane konkurents ja asjakohane juurdepääsetavus; ärgitab komisjoni hindama kiiresti vajadust Euroopa tasandi õigusaktide järele, et tagada, et hankijad kasutavad võimalikult hästi VKEde majanduslikku ja innovatsioonialast potentsiaali;
17. rõhutab, et Euroopa riigihanke turg on avatum kui ELi rahvusvaheliste partnerite turud ja et seega ei saa Euroopa ettevõtjad konkureerida kolmandate riikide ettevõtjatega võrdsetel tingimustel ja neil on jätkuvalt raskusi kolmandate riikide turgudele pääsemisega; kutsub komisjoni kindlustama koosõlas ELi ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingutega turgude vastastikune avanemine ja juurdepääs riigihanke lepingutele nii Euroopas kui ka mujal;
18. tunnistab, et e-hange on väärtuslik halduskoormuse vähendamisel, eriti näiteks ülekande tasu vähendamisel eelkõige VKEdele; rõhutab, et e-hanget tuleb selleks rohkem arendada ning ettevõtjaid ja töötajaid asjakohaselt koolitada;
19. rõhutab, et hankemenetluse muutmise eesmärgiks peaks olema hanke-eeskirjade lihtsustamine ja paindlikumaks muutmine, nõudmiste minimeerimine, mida ettevõtjad peavad täitma hankemenetluses osalemiseks, et hõlbustada sotsiaalset ja uuendusmeelset riigihanget, eesmärgiga soodustada uuendusmeelsust ja luua paremaid töökohti; rõhutab, et selles osas on juba kehtivate ELi hanke-eeskirjade kohaselt sobivad vahendid olemas (näiteks tulemuslikkuse eesmärgid, majanduslikult soodsaima pakkumuse põhimõte), ning kutsub komisjoni üles selliste vahendite, nagu kogumaksumuse arvessevõtmine, kasutamist edasi toetama ja kontrollima lisaks sotsiaalse innovatsiooni edendamise võimalusi; rõhutab, et hankemenetluses peab märkimisväärselt tugevdama sotsiaalsete ja majanduslike kriteeriumide tähtsust ja vaatlema madalaima hinna kriteeriumi lepingu sõlmimisel teisejärgulisena;
20. rõhutab, et ühiskondlikult vastutustundlikud riigihanked panustavad väärtuste ja kogukonna vajaduste parandamisse ja austamisse, kuna võtavad arvesse kõikide kasutajate, kaasa arvatud puuetega ja eri etnilise päritoluga inimeste vajadusi;
21. loodab, et kehtivat riigihangete õigusraamistikku kohandatakse ka vastavalt konkreetsetele sotsiaalteenustele;

22. rõhutab, et tähtis on tagada, et suurem paindlikkus ei too kaasa hankijate ega pakkujate aruandekohustuse vähenemist, millel oleks halb mõju tööhõivevõimalustele;
23. rõhutab, et sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkonna mõne prioriteedi tähtsustamine riigihanke kaudu võib suurendada subjektiivsete otsuste ohtu ja teha nende tühistamise keeruliseks;
24. tunnustab ELi rolli avaliku ja erasektori eduka partnerluse arendamise toetamisel, edendades sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkonnas ausat konkurentsi ja parimate tavade jagamist liikmesriikide vahel; märgib siiski olulisi erinevusi regulatiivsete ja menetluslike nõuete vahel eri liikmesriikides; kutsub seetõttu komisjoni üles paremini määratlema avaliku ja erasektori partnerluse mõistet, eelkõige seoses ühiste riskide ja pooltevaheliste majanduslike kohustuste võtmisega;
25. tunnistab, et kui kasutada riigihanget tõhusalt, võib see stimuleerida kvaliteetsete töökohtade, palkade, tingimuste ja võrdsuse edendamist, oskuste arendamist ja koolitust, keskkonnaalase poliitika edendamist ning teadustegevust ja innovatsiooni;
26. peab kahetsusväärseks, et rohelises raamatus ei ole kasutatud võimalust uurida direktiivi 96/71/ÜE artikli 1 lõike 4 tõhusat kohaldamist, mis käsitleb töötajate lähetamist¹ ja selle mõju kolmandatest riikidest pärit ettevõtete juurdepääsule ELi riigihangetele;
27. kutsub komisjoni üles käesoleva ülevaatuses avaldama hankijatele suunatud praktilist ja selget kasutusjuhendit, mis sisaldaks ka näiteid juhtumitest, kus sotsiaalhangetega on edu saavutatud;
28. nõuab ettevõtjate pakkumusega seotud kulude minimeerimist, et parandada ettevõtjate konkurentsivõimet ja suurendada seeläbi töökohtade arvu;
29. soovib riigihankepingute sõlmimisel suuremat paindlikkust ja kiirust, et võimaldada ettevõtjatel oma konkurentsivõimet parandada ja seega töökohtade arvu suurendada.

¹ Euroopa Kohtu 3. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-346/06, EKL 2008, lk I - 1989 (Dirk Ruffert v. Alam-Saksi liidumaa).

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 17 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Emilie Turunen, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ashley Fox, Marit Paulsen

20.7.2011

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Åsa Westlund

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

Üldised aspektid

1. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon peab riigihankeid ELi 2020. aasta strateogia eesmärkide saavutamisel ning säästvate majandusele üleminekul oluliseks; toonitab liikmesriikide kohustust tagada, et riigihankepoliitika toetab nende eesmärkide saavutamist, ning väljendab rahulolu asjaoluga, et komisjon pöörab suuremat tähelepanu väikehankijate vajadustele;
2. märgib, et ELi avaliku sektori tarbimine moodustab igal aastal ligikaudu 17 % ELi sisemajanduse koguproduktist; kordab, milline potentsiaal on riigiasutuste ostujõul ühiste eesmärkide edendamisel, ja toonitab, kui oluline on seepärast kasutada võimalust lisada riigihankemenetluse lisaks hinnale muid mõjureid, näiteks keskkonna- ja sotsiaalseid tegureid; on arvamusel, et kahjustavaid tootmis- ja tarbimismudeleid võib riigihangete sõlmimise abil vähendada;
3. väljendab heameelt kohalike, piirkondlike ja riiklike asutuste levinud soovi üle sõlmida lepinguid, millega toetatakse säästvat arengut, sealhulgas ressursi- ja energiatõhusust, taastuvenergia laialdasemat kasutamist ja kliimamuutusega võitlemist; märgib, et paljude tõendite kohaselt raskendab seda direktiiv ja selle rakendamine ning et praeguste riigihanke-eeskirjade mitmetimõistetavus on põhjustanud arusaamatusi ja erinevaid tõlgendusi keskkonnasäästlikkuse kriteeriumide lisamisel lepingutesse; rõhutab, et ELi aluslepingutes nõutakse õigusaktide kavandamist viisil, mis soodustab liikmesriikide ning

kohalike ja piirkondlike asutuste keskkonnakaitse ja säästva arengu eesmärkide edendamise suutlikkust, mitte ei pärsi ega takista seda;

4. on jätkuvalt seisukohal, et direktiividega tuleks julgustada ja selgesõnaliselt lubada hankijatel viidata pakkumuste eseme kirjeldustes horisontaalsetele poliitikaeesmärkidele, näiteks säästva arengu kriteeriumidele;
5. toetab keskkonnaaspektide ja kõigi teiste säästvate arengule kaasa aitavate oluliste aspektide lisamist kõigisse asjakohastesse riigihankelepingutesse; rõhutab, et riigihangete direktiivi tuleks muuta nii, et oleks selgem, et hankijatel on soovitatav ja võimalik lepingute sõlmimisel:
 - kehtestada keskkonnavalased tingimused tehnilistes spetsifikatsioonides ja võtta lepingute sõlmimisel arvesse keskkonnamõju;
 - kehtestada sotsiaalsed standardid, näiteks selleks, et edendada puudega inimeste tööturule integreerimist, ja tööohutuse standardid;
 - kehtestada põllumajandusloomade heaolutingimused, samuti vajaduse korral elusloomade transpordi tingimused;
 - kehtestada samad tingimused ka allhanke kohta,
6. on arvamusel, et esikohale tuleks seada teenuste jaoks välja töötatud ökomärgise kriteeriumid; rõhutab, et energiat tarbivate seadmete ostmisel ja rentimisel peaksid hankijad kasutama energiasäästu kogumahu hindamiseks energia ja ökomärgise standarditega võrdväärsed kriteeriumid;
7. märgib eelkõige vajadust selgitada, et on võimalik kehtestada keskkonna-, ökosüsteemi, ühiskonna- ja loomakaitsealased tingimused, mis on ELi ühistest eeskirjadest rangemad; nõuab, et direktiivis sätestataks selgesõnaliselt, et sellega ei takistata ühelgi riigil järgimast ILO konventsiooni nr 94, ja rõhutab, et keskkonnahoidlike riigihangete tulemuslikuks toimimiseks on vaja selgeid ja ühemõttelisi ELi eeskirju, milles määratletakse täpselt liikmesriikide seadusandluse ja rakendamise raamistik;
8. eelistab julgustada ja lihtsustada avaliku sektori osalejate säästvaid hankeid; leiab endiselt, et suurimaks takistuseks keskkonnahoidlikumate riigihangete korraldamisel ei ole niivõrd soovimatus, kuivõrd võimaluste mitteteadmine ning ebaselged ja jäigad õigusaktid;
9. kutsub ELi institutsioone üles kasutama säästvust riigihangete standardkriteeriumina;
10. väljendab muret seoses ELi keskkonnahoidliku riigihanke vabatahtliku vahendi puuduliku rakendamisega;

Olelusring

11. on kindlal arvamusel, et direktiivi tuleks muuta ja teha selgemaks, et on nii võimalik kui ka soovitatav võtta arvesse lepingu objekti keskkonnamõju kogu selle olelusringi jooksul, hõlmates tervet tootmisprotsessi ja selle tingimusi kuni tarbimiseni välja, pidades silmas protsessi varasemate etappidega seotud jäätmeid käsitlevat statistikat; komisjon peaks

selleks, et anda hankijatele asjakohast teavet keskkonna- ja/või muude kestlikkust puudutavate aspektide kohaldamise kohta edastama neile olulusringi kulude kalkuleerimise meetoodika;

12. rõhutab, et riigiasutusi tuleks ergutada ja nõustada pakkumustega seotud keskkonnatingimusi kehtestama päris alguses, ja nõuab õigusaktide muutmist, et tagada lepingute sõlmimine üldjuhul majanduslikult soodsaima pakkumuse alusel, mis hõlmab olulusringi kõiki kulusid, võttes võimaluse korral arvesse keskkonnasaaste kulusid;
13. rõhutab, et riigihangete puhul keskkonnaga suuremal määral arvestamine võimaldab märkimisväärselt säästa, kuna rohkem tuleb arvesse võtta olulusringi kulusid;
14. rõhutab, kui oluline on, et liikmesriigid ja komisjon edendaksid olulusringipõhisest mõtteviisist lähtuvate rahvusvaheliste kliima- ja keskkonnastandardite väljatöötamist, kuna need hõlbustaksid keskkonnahoidlike riigihangete korraldamist ja lihtsustaksid ettevõtete konkureerimist lepingute saamiseks eri riikides;

Suhted ettevõtjatega

15. rõhutab, et keskkonnakriteeriumide ja lepingu eseme vahel peaks olema seos, et vältida konkurentsimoonutusi ja õiguslikku ebakindlust, mis takistaks teatavate ettevõtete, nimelt VKEde osalemist riigihankemenetlustes;
16. rõhutab, kui oluline on liikmesriikide jaoks kaasata VKEsid ning julgustada neid riigihanketingute sõlmimise taotlusi esitama; on arvamusel, et innovaatilised VKEd esitavad riigihangete käigus tõenäoliselt uusi viise keskkonnaküsimuste lahendamiseks;
17. soovib, et kui hanke objekt või teenus on ka kohapeal kättesaadav, võiks vastavalt läheduspõhimõttele avada menetluse kohalikele, peamiselt väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, mistõttu vähendataks ka selle hanke keskkonnamõju (nt CO₂-heidet);
18. rõhutab, et riigihangete ja keskkonnahoidlike logistiliste lahenduste toetuste abil saab vähendada reise arvu, autotranspordi kasutamist ja CO₂ heitkoguseid;
19. on seisukohal, et süvenev mure toodetest ja teenustest lähtuva keskkonna- ja kliimamõju pärast nõuab kohalike tarnijate eelistamise võimaluse uuesti kaalumist; kutsub sellega seoses üles piirmäärasiid uuesti läbi vaatama ja on seisukohal, et säästvus peaks olema siseturu eeskirjade kitsast tõlgendusest tähtsam;
20. rõhutab seost keskkonnasõbralike hangete ja innovatsiooni edendamise vahel; rõhutab, et see on veelgi selgem, kui koondada keskkonnalasend tingimused tehnilisse kirjeldusse, andes hindamise etapis rohkem punkte pakkumustele, mille puhul on täidetud teatavad väga ranged keskkonnalasend tingimused ja keskkonnahoidlikud lahendused;

Menetluslikud aspektid

21. peab hanke täitmise järelkontrolli ja järelmeetmeid väga oluliseks; juhib tähelepanu asjaolule, et hankijatel peaks olema võimalik määrata karistused, kui ei saavutata

pakkumuses esitatud kriteeriumidega kooskõlas jätkusuutlikke ja/või keskkonnavalaseid eesmärke, seda ka alltöövõtu korral;

22. on kindlal seisukohal, et läbirääkimismenetluse ulatuslikum kasutamine edendaks innovatsiooni ja keskkonnavõidlikke lahendusi, juhul kui on kehtestatud asjakohased garantiid mis tahes kuritarvitamise ärahoidmiseks;
23. rõhutab asjaolu, et seda, kas toode või teenus on toodetud säästvalt või mitte, käsitletakse õigesti toote omadusena; juhib tähelepanu sellele, et igat liiki lepingute puhul tuleb selgeks teha, millises mahus lisatakse tehnilistesse kirjeldustesse tootmisprotsessi puudutavad nõuded, et võimaldada hankijatel kontrollida nende sõlmitavate lepingute keskkonna- ja sotsiaalmõju;
24. on seisukohal, et lepingu sõlmimisel tuleks aluseks võtta madalaim hind vaid juhul, kui seda saab põhjendada asjaoluga, et keskkonna- ja/või teised säästvusnõuded ei ole kõnealusel juhul asjakohased või et ranged keskkonna- ja/või sotsiaalsed tingimused on kehtestatud tehnilises kirjelduses; kuid märgib, et oma lõpliku otsuse eest peab vastutama siiski hankija ise.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 49 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Marisa Matias, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzo Rivellini, Giommara Uggias
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Lorenzo Fontana

19.7.2011

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Konrad Szymański

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et hästi toimiv hanketurg on ülioluline, et edendada ühtset turgu, ergutada innovatsiooni, soodustada paremat keskkonna- ja kliimakaitset ning sotsiaalset kaasatust kogu ELis ning saavutada optimaalne väärtus riigiasutuste, kodanike, ettevõtjate ja maksumaksjate jaoks;
1. palub komisjonil esitada praeguste riigihankeid käsitlevate direktiivide põhjalik ja üksikasjaline läbivaatamine, mis lihtsustaks menetlusi, suurendaks paindlikkust, läbipaistvust ja õiguskindlust hanke kõikide osapoolte jaoks, vähendaks vigu ELi seaduste üle võtmisel riiklikesse seadustesse ja ebaausa kauplemise riski; seetõttu peaks see vältima edasisi sagedasi reforme, sest need toovad osalejate jaoks kaasa suuri kulutusi ja halduskoormust, mis piirab märkimisväärselt ja ebaproportsionaalselt VKEde juurdepääsu riigihankelepingutele;
2. nõuab riigihange sidumist põhimõttega „kõigepealt mõtle väikestele”, ning kutsub eelkõige liikmesriike üles igakülgset rakendama Euroopa parimate tavade juhendit, millega lihtsustatakse VKEde juurdepääsu avaliku hanke lepingutele; juhivad tähelepanu asjaolule, et menetluste lihtsustamine on selle eesmärgi saavutamisel põhitähtsusega; palub komisjonil täiendada läbivaadatud õigusaktide õigusloomega mitteseotud algatustega, näiteks liikmesriikide vahelise parimate tavade vahetamise platvorm, kuna mõned riigid juba kasutavad riigihanke menetlusi, mis tagavad maksumaksjate raha efektiivse kasutamise;

3. märgib, et kõnealuse läbivaatamise sihiks peaks olema tagasipöördumine riigihangete esialgse eesmärgi juurde, st rahaliste vahendite tõhusa kasutamise liikmesriikide poolt ja konkurentsi tagamise turul optimaalsete tulemuste saavutamiseks; usub, et kohaldatavad kriteeriumid peaksid olema selgemad, lihtsamad ja paindlikumad, et julgustada VKEsid riigihangetest osa võtma; kutsub komisjoni uurima võimalusi hankijate ja võimalike pakkujate vaheliseks tihedamaks dialoogiks, ning muuta see hankeprotsessi osaks;
4. nõuab komisjonilt eri riigihankemenetluste bürokraatia vähendamise ja lihtsustamise esikohale seadmist nii menetluste üldarvu vähendamise kui ka asjaomaste protsesside ühtlustamise kaudu; on seisukohal, et avatud konkurents peaks jääma riigihangete nurgakiviks, kuid seda tuleks lihtsustada, võttes ülemäära üksikasjaliste tehniliste kirjelduste asemel eelkõige kasutusele rohkem funktsionaalsusel põhinevad pakkumuste hindamise kriteeriumid, jättes konkreetsete kasutatavate meetodite, materjali, tehnoloogiate jne määratlemise võimalike tarnijate otsustada; on lisaks seisukohal, et halduskoormust oleks võimalik vähendada, kui pakkumuste valiku- ja hindamiskriteeriumide hindamine toimuks rohkem samal ajal ja kui vorminõuetele mittevastavuse korral võimaldatakse paindlikkust, nt lubatakse pakkujatel esitada puuduvad vormid hiljem; märgib, et paindlikkuse puudumise tõttu kannatavad eelkõige VKEd, kuna neid diskvalifitseeritakse väikeste ja ettekavatsematute menetlusviigade tõttu;
5. kutsub komisjoni ja liikmesriike kasutusele võtma vajalikke meetmeid, sealhulgas tulevaste riigihangete direktiivi sellealaseid sätteid lisama, et vähemalt 50% riigihanketehingutest nii ELi institutsioonides kui liikmesriikides toimuks elektrooniliselt, mis on kooskõlas liikmesriikide valitsuste 2005. aastal Manchesteris peetud e-valitsemist käsitleval ministrite konverentsil seatud eesmärgiga;
6. kiidab heaks e-riigihangete kasutamise, millel on positiivne roll kulude vähendamisel ja hankemenetlustele juurdepääsu parandamisel; kutsub seetõttu üles laiendama ja lihtsustama kõikide põhiliste riigihankedirektiivide kavandatavasse läbivaatamisse lisatavate e-riigihangete kasutamist kõikides seadusandlikes ettepanekutes, rõhutab avatud standardite ja tehnoloogiate neutraalsuse tähtsust erinevate süsteemide koostalitluse tagamisel ja müüjate isoleerimise vältimisel; kutsub komisjoni üles tagama liikmesriikides juba kasutatavate erinevate e-riigihangete platvormide tegelik koostalitlus;
7. märgib, et põhiosa hankelepingutest sõlmitakse sama liikmesriigi ettevõtetega, kust on pärit hankijad, ja kutsub üles looma tõeliselt kogu ELi hõlmav riigihangete turg;
8. nõuab komisjonilt tungivalt uuringu läbiviimist kõigis 27 liikmesriigis, et hinnata piiriüleste pakkumuste määra, eesmärgiga hinnata praeguste piirmäärade asjakohasust ja vajadusel tõsta neid, et muuta piiriülene pakkumine ligitõmbavamaks;
9. tunnistab, et praegune A- ja B-teenuste eristamine on ajast maha jäänud, kuna mõningad B-teenused pakuvad selgelt piiriülest huvi, nt vee- ja raudteetransport, värbamine ja turvateenused; kutsub komisjoni seetõttu üles riigihanke-eeskirjade reformi käigus lisad läbi vaatama; on siiski seisukohal, et põhilised sotsiaalteenused peaksid jääma B-teenusteks, millele ELi riigihankeeeskirjad ei laiene;
10. rõhutab, et riigihanked peavad mängima võtmerolli uuendustegevuse, ja eriti energiatõhususe ja teiste ELi 2020. aasta strateegias määratletud kesksete

poliitikavaldkondade edendamises ning turu suunamises säästvate toodete ja teenuste poole; toetab meetmeid, mis aitavad tagada, et avaliku sektori asutused võtavad neid aspekte oma pakkumuste hindamise kriteeriumides arvesse; rõhutab siiski, et oluline on pöörata piisavat tähelepanu täiendavatel halduskuludel, mida see võib ettevõtjate ja riigiasutuste jaoks kaasa tuua, ning et ülemäärase bürokraatia vältimiseks tuleks eelnevalt läbi viia nõuetekohased mõjuhindangud ja VKEde individuaalne testimine;

11. märgib, et uuendustegevuse kohta kohustuslike ettekirjutuste tegemine või näiteks riigihankelepingu eseme energiatõhususe kohta ülemäära üksikasjalike tehniliste kirjelduste kehtestamine võib piirata konkurentsi ja hankijate valikuvõimalusi;
12. toetab Euroopa Ülemkogu 4. veebruari 2011. aasta järeldusi, milles kutsutakse liikmesriike üles lisama alates 1. jaanuarist 2012. aastast energiatõhususe standardid riigihangetesse; tõdeb, et energiatõhusate ja säästlike toodete või teenuste esialgne maksumus võib olla esialgselt tunduda olevat vastuolus lepingu sõlmimisel majanduslikult kõige tasuvama hinna kriteeriumi kasutamist käsitlevate riigihanke-eeskirjadega, kuid rõhutab, et seda hüvitavad madalamad käitus-, hooldus- või kõrvaldamiskulud; soovib kasutada majanduslikult kõige soodsama pakkumise põhimõtet mitte ainult hinna suhtes vaid ka kvaliteediaspektide ja olelusringi kulude osas, et soodustada uuendusmeelsemaid lahendusi;
13. on seisukohal, et ELi tulevastes riigihankeid käsitlevates õigusaktides tuleks rõhutada olemasolevaid sätteid, mille kohaselt tuleb riigihankelepingu sõlmimise otsustamisel kohustuslikus korras kasutada energiatõhususe kriteeriumit, takistamata vaba konkurentsi eeskirjade järgimist; on veendunud, et selline lähenemisviis edendab uuendustegevust ja mitmekesistab pakkumist;
14. kutsub komisjoni üles esitama riigihangete tehnilistes kirjeldustes selged energiatõhususe kriteeriumid;
15. märgib, et parima võimaliku tehnika ja energiatõhususe nõuete suhtes tuleb läbi viia amortisatsioonil põhinev tasuvusanalüüs;
16. kutsub komisjoni üles kehtivate parimate tavade põhjal kehtestama eeskirjad, mis võimaldaksid hankijatel mõõta teatud toote või teenuse kogukulusid seoses tema energiasäästupotentsiaaliga, st kohaldama majanduslikult kõige soodsama pakkumise valikul olelusringi kulusid; soovib komisjonil seetõttu toimida nagu direktiiviga 2009/33/EÜ keskkonnasõbralike ja energiatõhusate maantee sõidukite edendamise kohta, mis lubab riigihankeid korraldavatel riigiasutustel võtta otsustuskriteeriumiks sõiduki kasutamise kogukulu tavapärase kasutusperioodi jooksul, mitte ainult ostuhinda;
17. tunneb heameelt mitme liikmesriigi algatuse üle toetada uuendustegevust kommertskasutusele eelnevate hangete abil, mis võimaldaksid pakkuda lepinguid avaliku sektori asutuste poolt kindlaks määratud konkreetsetele ülesannetele lahenduste leidmiseks; märgib, et ülemäärased nõuded ja tehnilised ettekirjutused riigihangete protsessis võivad kaasa tuua ülemäärase halduskoormuse, mis takistab uuendustegevust; usub, et riigihanked peaksid selle asemel keskenduma toimivusele ja lõpptulemustele;
18. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi ja kolmandate riikide riigihangete turul võrdse

kohtlemise ja õiglase konkurentsi tagamise konkreetne küsimus vajab rohkem poliitilist tähelepanu, eelkõige silmas pidades praegusi probleeme, mis on seotud avaliku sektori turgudele juurdepääsuga kolmandates riikides, WTO riigihankeid käsitleva kokkuleppe üle peetavate läbirääkimiste aeglase edenemisega ja paljude kolmandate riikide ilmse tõrksusega riigihankeid käsitleva kokkuleppega ühinemise suhtes;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Lena Ek, Ioan Enciu, Vicky Ford, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Antonio Cancian, Rachida Dati, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Holger Krahmer, Bernd Lange, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău

13.7.2011

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

riigihangete ajakohastamise kohta
(2011/2048(INI))

Arvamuse koostaja: Ramona Nicole Mănescu

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on arvamusel, et läbipaistev ja usaldusväärne riigihanketegevus on eriti oluline avaliku sektori kulutuste seisukohalt ning samuti ka seoses riiklike investeeringute mõjuga majandusele, eelkõige püsivale majanduskasvule ja uuendustegevusele; on veendunud, et vastupidiselt senisele tavale ei tohiks hind olla kriteerium, mis mõjutab hanke objektiks olevate teenuste kvaliteeti, ning juhib sellega seoses tähelepanu tõsiasjale, et riigihangete puhul ei tohiks järgida odavaima hinna põhimõtet, vaid arvesse tuleks võtta jätkusuutlikku ja majanduslikult soodsaimat pakkumist, arvestades seejuures ka kulu olelusringi kohta; kutsub komisjoni üles uurima, kas teatavate lepingute ja valdkondade suhtes võib kohaldada majanduslikult soodsaima pakkumise kriteeriumi;
2. on seisukohal, et riigihangete õigusliku raamistiku ühtlustamiseks tuleb komisjonil esitada liikmesriikidele ettepanek ühtse ja standardse mudeli kasutuselevõtmise kohta;
3. on seisukohal, et arvestades riiklike investeeringute järkjärgulist detsentraliseerimist ja asjaolu, et kaks kolmandikku investeeringutest tehakse riigi tasandist allapoole jäävatel valitsemistasanditel, tuleks kohalikele ja piirkondlikele hankijatele anda juhtroll ELi riigihanke-eeskirjade läbivaatamisel, sest see protsess peaks andma neile suurema vabaduse ja paindlikkuse hankida seda, mida nad peavad oma vajadustele vastavaks;
4. märgib, et riigihanke-eeskirjad on väga keerulised, eriti väikeste kohalike asutuste ning VKEde jaoks; on seisukohal, et väiksemate kohalike ja piirkondlike hankijate sõlmitavate suhteliselt väikese mahuga lepingute puhul aitaks lihtsustatud menetlusraamistik vähendada halduskoormust juhtudel, kus see oleks eproportsionaalselt suur; kutsub

komisjoni üles uurima, mil määral oleks võimalik väikeste hankijate suhtes kohaldada lihtsustatud hanke-eeskirju; tuleb siiski meelde, et sellise lihtsustatud menetlusraamistikuga ei tohi teha järeleandmisi läbipaistvuse ja usaldusväärse finantsjuhtimise osas;

5. nõuab kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi esindajatele, ametnikele ja ekspertidele laiemat juurdepääsu ELi riigihanke-eeskirjade alasele selgele teabele ning nimetatud osalejate tihedat koostööd;
6. tuleb meelde, et VKEdel on tohutu potentsiaal töökohtade loomiseks, majanduskasvuks ja uuendustegevuseks; on seisukohal, et riigihangetes VKEde majandusliku ja innovaatilise potentsiaali optimaalseks kasutamiseks tuleks toetada VKEde osalemist kohalike ja piirkondlike asutuste riigihangetes; on seisukohal, et on soovitatav parandada VKEde hangetes osalemise tingimusi ja tagada neile võrdsed võimalused eelkõige valiku tegemise etapis, sest selles etapis kerkivad esile VKEde jaoks suurimad takistused riigihangetes osalemisele, ning nõuab seetõttu VKEde osalemise edendamiseks täiendavaid meetmeid;
7. peab väga oluliseks võimaluste loomist riigihangetealase piiriülese koostöö tihendamiseks, mille aluseks oleks VKEde asjakohane juurdepääs piiriülestele menetlustele, et säilitada tööhõive tase ning suurendada näiteks kulutõhusust ühtekuuluvuspoliitika vahenditest rahastatavate programmide elluviimisel; on seisukohal, et piiriüleste riigihangete puhul tuleb ka täpsustada intellektuaalomandi õigustega seotud aspekte;
8. on seisukohal, et riigihanget reguleerivate ELi õigusaktide täiustamise eesmärk peab olema muu hulgas ka hankemenetluste lihtsustamine ning nende muutmine majanduslikult efektiivsemaks ja VKEsid ning investeerimist soodustavaks; märgib, et menetluste läbivaatamine peab vastama kulude vähendamise, õiguskindluse ja riigihanke-eeskirjade lihtsustamise nõuetele; on seisukohal, et nimetatud protsessi ja sellega samaaegselt toimuva ühtlustamise aluseks peab olema hinnang selle kohta, millist mõju avaldavad võimalikud muudatused kohalikele ja piirkondlikele asutustele ning VKEdele;
9. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles korraldama piirkondlikele ja kohalikele asutustele ning VKEdele suunatud koolitusi, konsultatsioone ja teadlikkuse tõstmise kampaaniaid ning kaasama ka teisi sidusrühmi, et tagada teadlik riigihangetes osalemine ja vähendada vigade esinemist ning et kohalike ja piirkondlike asutuste hankijad omandaksid vajalikud eriteadmised uuendustegevust soodustavate riigihangete korraldamiseks; soovib lisaks liikmesriikidel näha tehnilise toe rakenduskavade raames ette koolitusi või kogemuste vahetust riigihanke valdkonnas;
10. kutsub komisjoni üles edendama piiratud kehtivusega hankepassi usaldusväärse elektroonilise registreerimise süsteemi kasutuselevõtmist, kuna see aitaks vähendada VKEde halduskoormust seoses hankemenetlustega;
11. märgib, et menetluskulude vähendamiseks tuleb riigihanget reguleerivad ELi õigusaktid paindlikumalt sõnastada, et tagada suurem tõhusus ja ökonoomsus ning hankijate suurem tegutsemisvabadus;

12. on seisukohal, et avaliku ja erasektori partnerlus on otsustava tähtsusega selleks, et Euroopa Liit saaks konkreetsetesse valdkondadesse teha vajalikke investeeringuid; kutsub komisjoni üles võtma vajalikke meetmeid, et kõrvaldada olemasolevad takistused ning luua riigihanget ja struktuurifonde käsitlevate eeskirjade alusel ühtne raamistik avaliku ja erasektori partnerluse kasutamiseks; soovib liikmesriikidel muuta oma õigusaktid paindlikumaks ja tagada õigusaktide ühtsus, et tõhustada avaliku ja erasektori partnerlust;
13. palub komisjonil uurida ja käsitleda tõhusalt kontrollikoja poolt korduvalt täheldatud tõsisemaid riigihanke-eeskirjade rikkumisi Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Ühtekuuluvusfondist rahastatavate projektide elluviimisel, sest kontrollikoja 2009. aasta aruande kohaselt moodustavad need rikkumised 43% kõigist mõõdetavatest vigadest ning tulenevad sellest, et riigihankemenetlused on väga keerulised ja puudub ühtsus riigihankemenetluste ning struktuurifondide ja ühtekuuluvusfondi kasutamist käsitlevate menetluste rakendamisel, ning need rikkumised tulenevad ka ELi eeskirjade nõuetele mittevastavast rakendamisest siseriiklikus õiguses; rõhutab, et direktiive tuleb õiguslikult täpsustada, et vältida edasisi rikkumisi riigihanke-eeskirjade kohaldamisel; pooldab komisjoni meetmeid koostöö arendamiseks liikmesriikide ning piirkondlike ja kohalike asutustega riigihanke-eeskirjade läbivaatamisel, et eeskirju lihtsustada ning vähendada seeläbi vigade esinemise ohtu ja tagada struktuurifondide vahendite tõhusam kasutamine;
14. on seisukohal, et Euroopas on kasutamata tohutu potentsiaal uuendustegevuse edendamiseks riigihangete kaudu ning kutsub komisjoni üles koostama paindliku strateegia, et hankijad saaks kasutada uuendustegevust soodustavaid hankemenetlusi, mille kaudu ettevõtteid ergutataks uusi kõrgetasemelisi lahendusi välja töötama;
15. palub komisjonil lihtsustada menetlusraamistikku tervikuna, jätmata hankijatele võimalust teha erandeid ja mööndusi, ning täpsustada hankijate osutatud ebaselgeid aspekte direktiivide piirmäärade allapoole jäävate lepingute sõlmimisel, eelkõige andes täiendavaid juhendeid hankijatele, et aidata neil hinnata, kas mõningatel juhtudel on olemas teatav piiriülene huvi; on seisukohal, et riigihangete valdkonnas tuleb saavutada tasakaal menetluste lihtsustamise soovi ning vajaduse vahel tagada õiglane konkurents ja saavutada optimaalsed tulemused; on seisukohal, et tuleks tõsta avalikke teenuseid ja tarneid käsitlevate lepingute piirmäärasid;
16. kutsub komisjoni üles töötama välja kommertskasutusele eelnevate hangete parimate tavade juhendi, sealhulgas käsiraamatu praktiliste näidetega selle kohta, kuidas hanke-eeskirjadega uuendustegevust edendada, et aidata väiksematel kohalikel ja piirkondlikel asutustel protsessi mõista ja neile näidata, kuidas nad sellest kasu saavad;
17. on arvamisel, et Euroopa piirkondade uuendustegevuse ja majanduskasvu seisukohalt on oluline, et rõhku pandaks e-riigihangetele, seejuures peab selline süsteem olema läbipaistev, väiksematele kohalikele ja piirkondlikele taotlejatele ühtse kontaktpunkti kaudu kergesti juurdepääsetav ning valikumenetluste tulemused tuleb avalikustada internetis; kutsub liikmesriike üles menetluste läbipaistvuse tagamiseks kasutama eeskätt elektroonilisi hankemenetlusi;
18. täheldab, et hankijad ei kasuta piisavalt konkurentidega peetava dialoogi ja dünaamiliste ostusüsteemide võimalusi nende keerukuse tõttu ning kutsub komisjoni seetõttu üles uurima, kuidas neid menetlusi kujundada nii, et neid praktikas rohkem kasutataks, ning

kaaluma, kuidas dialoogimenetlust saaks kasutada väga keeruliste hangete kõrval ka tavaliste hankemenetluste korral.

19. on seisukohal, et riigiasutusi kui hankijaid peab toetama, et vältida ELi vahendite kadu viivituste tõttu ning suurendada struktuurifondide vahendite kasutamise määra; pooldab projektide ohtuseadmise vältimiseks kiirendatud menetluse üldisemat kasutuselevõtmist, kuna tähtaja lühendamise võimalus aitab hankemenetlust kiirendada ja muuta seda tervikuna paindlikumaks.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.7.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 44 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Norica Nicolai

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.9.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Pascal Canfin, Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, Maria Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber